โครงการพิเศษ

บิชอป*
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.‡
บิชอปสำหรับประชาชาติทั้งหลาย ภายใต้พันธกิจแห่งอัครสาวก

มัทเทียส เกอรุง (Matthias Gerung), การล่มสลายของบาบิโลนและพระองค์ผู้ทรงม้าขาว (วิวรณ์ 18:9–24; 19:11–21) ภาพประดับในพระคัมภีร์ออทไฮน์ริช (Ottheinrich Bible) ราว ค.ศ. 1530–1532 หอสมุดแห่งรัฐบาวาเรีย มิวนิก (Cgm 8010, fol. 302v)

สาธารณสมบัติ

“และอย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล แต่จงติเตียนกิจการเหล่านั้นดีกว่า
”

เอเฟซัส 5:11 (KJV ไทย)

นับตั้งแต่วินาทีที่พระคริสต์ทรงมอบพันธกิจแก่อัครสาวกทั้งหลาย และทรงส่งพวกเขาออกไปในโลกเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่ประชาชาติทั้งปวง[1] คริสตจักรก็ได้ทำสงครามฝ่ายวิญญาณกับกองกำลังแห่งความมืดอย่างเต็มที่ ทั้งในแดนฝ่ายวิญญาณ[2] และในทางกายภาพทั่วทั้งแผ่นดินโลก[3] สงครามนี้บางครั้งก็ปรากฏในรูปแบบต่างๆ เช่น (1) การที่ศัตรูใช้กฎหมายเป็นอาวุธ;[4,5] (2) ผู้พยากรณ์เท็จที่ประกาศข่าวประเสริฐใหม่ มิใช่ข่าวประเสริฐที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ประทานแก่เรา;[6] (3) หลักคำสอนเท็จ ลัทธินอกรีต และคำหมิ่นประมาททุกรูปแบบ;[7] (4) การ

ข่มเหงผู้เชื่อจนถึงแก่ความตายและการเป็นมรณสักขี;[8] (5) การทำให้บาปกลายเป็นเรื่องปกติโดยวิธีการอันแนบเนียนและอุบายที่ออกแบบมาเป็นความบันเทิง และประดิษฐ์ขึ้นอย่างพิถีพิถันเพื่อดึงดูดมวลชน;[9] (6) การทำให้ผู้เชื่อไขว้เขวด้วยเรื่องหยุมหยิม ขณะเดียวกันก็โจมตีทุกสิ่งที่ดีงามและบริสุทธิ์;[10] (7) การไหว้รูปเคารพและการบูชาผู้ปกครอง;[11] (8) การทำให้โลหิตของผู้ไร้ความผิดตก;[12] (9) การนองเลือดที่ถูกทำให้เป็นมหรสพ;[13] (10) การกดขี่คนยากจนและความโลภ;[14] (11) การมีทาสและการค้ามนุษย์;[15] (12) ไสยศาสตร์ วิทยาคม และการทำนาย;[16] (13) ทรราชและผู้ปกครองที่อยู่เหนือกฎหมาย;[17] (14) ความเสื่อมทรามภายในคริสตจักร;[18] (15) การแตกแยกและการแบ่งแยกพระกาย;[19] (16) การละทิ้งความเชื่อภายใต้การบีบคั้น;[20] และเรื่องอื่นๆอีกมากเกินกว่าจะกล่าวถึงได้ในที่นี้ ซึ่งกระทบต่อคริสตจักรและขัดขวางการถ่ายทอดข่าวประเสริฐ[21]

โครงการพิเศษของบิชอปสืบต่องานนี้มาจนถึงปัจจุบัน แต่ละโครงการหยิบยกเรื่องหนึ่งที่บิชอปเชื่อว่าคริสตจักร[22]ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในขณะนี้ของประวัติศาสตร์[23] งานเขียนบางชิ้นซึ่งจัดระเบียบและจัดเก็บไว้ภายใต้โครงการหนึ่งในเว็บไซต์นี้ มุ่งถึงคริสตจักรแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งในสิบอาณาจักรเท่านั้น[24] งานเขียนอื่นๆมุ่งถึงเจ้าหน้าที่ บรรษัท สถาบัน และ/หรือบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของโครงการพิเศษนั้นโดยตรง[25] งานเขียนที่มุ่งถึงบุคคลที่สามภายนอกคริสตจักรก็ดี หรือมุ่งถึงคริสตจักรทั้งหลายเองก็ดี อาจพบได้ในส่วนโครงการพิเศษ หรือในส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนของงานเขียนที่อุทิศให้แก่สิบอาณาจักรที่ได้รับผลกระทบ

ตามแนวปฏิบัติของบิชอป งานเขียนทั้งหมดเรียงเลขตามลำดับวันที่ที่จัดทำขึ้น[26] งานเขียนทุกชิ้นมีแหล่งที่มา และอ้างอิงแหล่งที่มีอำนาจของงานนั้นไว้อย่างครบถ้วน[27]

โครงการทั้งหลาย

“กฎหมายคืออาวุธของกษัตริย์”

กฎหมายถูกทำให้เป็นอาวุธต่อสู้คริสตจักรและผู้ซื่อสัตย์อย่างไร

แผนการของพวกโลกาภิวัตน์นิยมเพื่อครอบงำโลก

ระเบียบโลกเดียว และคำตอบของคริสตจักร

หมายเหตุท้ายเรื่อง

1

“...ฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือ

รักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลกเอเมน” มัทธิว 28:18–20 (KJV ไทย) “...ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” มาระโก 16:15 (KJV ไทย) “...มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมาน และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และจะต้องประกาศในพระนามของพระองค์เรื่องการกลับใจใหม่ และเรื่องยกบาปทั่วทุกประเทศ ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” ลูกา 24:46–47 (KJV ไทย) “...สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” ยอห์น 20:21 (KJV ไทย) “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”” กิจการ 1:8 (KJV ไทย) “ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง” มัทธิว 24:14 (KJV ไทย) “พวกสาวกเหล่านั้นจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งทุกตำบล และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับเขา และทรงสนับสนุนคำสอนของเขาโดยหมายสำคัญที่ประกอบนั้น เอเมน” มาระโก 16:20 (KJV ไทย) “และถ้าไม่มีใครใช้เขาไป เขาจะไปประกาศอย่างไรได้ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘เท้าของคนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข และประกาศข่าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ ก็งามสักเท่าใด’” โรม 10:15 (KJV ไทย)

คริสตจักรยุคแรก

“อัครสาวกทั้งหลายได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่เรามาจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูคริสต์ [ทรงกระทำเช่นนั้น] มาจากพระเจ้า เพราะฉะนั้นพระคริสต์ทรงถูกส่งมาจากพระเจ้า และอัครสาวกทั้งหลายถูกส่งมาจากพระคริสต์ การแต่งตั้งทั้งสองประการนี้จึงกระทำขึ้นอย่างเป็นระเบียบ ตามพระประสงค์ของพระเจ้า เพราะฉะนั้น เมื่อได้รับคำสั่งแล้ว และได้รับความมั่นใจอย่างเต็มที่โดยการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และตั้งมั่นอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า พร้อมด้วยความมั่นใจเต็มเปี่ยมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาก็ออกไปประกาศว่าอาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้แล้ว” เคลเมนต์แห่งโรม, จดหมายฉบับที่หนึ่งถึงชาวโครินธ์, บทที่ 42, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

2

“จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิเทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ เหตุฉะนั้นจงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะได้ต่อต้านในวันอันชั่วร้ายนั้นและเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมั่นได้” เอเฟซัส 6:11–13 (KJV ไทย) “เพราะว่า ถึงแม้เรายังดำเนินอยู่ในเนื้อหนังก็จริง แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตามฝ่ายเนื้อหนัง (เพราะว่าศาสตราวุธแห่งการสงครามของเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอานุภาพอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าที่จะทลายป้อมอันแข็งแกร่งลงได้) คือทำลายความคิด และทิฐิมานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระคริสต์...” 2 โครินธ์ 10:3–5 (KJV ไทย) “เพราะว่าโดยพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น ทั้งในท้องฟ้าและที่แผ่นดินโลก สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตาและซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ไม่ว่าจะเป็นเทวบัลลังก์ หรือเป็นเทพอาณาจักร หรือเป็นเทพผู้ครอง หรือศักดิเทพ สรรพสิ่งทั้งสิ้นถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์...” โคโลสี 1:16 (KJV ไทย) “ดูเถิด เราใช้พวกท่านไปดุจแกะอยู่ท่ามกลางฝูงสุนัขป่า เหตุฉะนั้นท่านจงฉลาดเหมือนงู และไม่มีภัยเหมือนนกเขา” มัทธิว 10:16 (KJV ไทย) “จงต่อสู้อย่างเต็มกำลังเพื่อความเชื่อ...” 1 ทิโมธี 6:12 (KJV ไทย) “ฉะนั้นท่านจงทนการยากลำบากดุจทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์ ไม่มีทหารคนใด เมื่อเข้าประจำการแล้ว จะไปห่วงใยกับการทำมาหากินของเขาในชีวิตนี้ เพื่อผู้ที่ได้เลือกเขาให้เป็นทหารนั้นจะได้ชอบใจ” 2 ทิโมธี 2:3–4 (KJV ไทย)

“ฝ่ายอัครเทวทูตาธิบดีมีคาเอล ครั้นเมื่อท่านโต้เถียงกับพญามารเรื่องศพของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจตั้งข้อกล่าวหาอย่างเย้ยหยันต่อมารเลย ได้แต่เพียงกล่าวว่า “ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด”” ยูดาส 9 (KJV ไทย) “สิบสี่ปีมาแล้วข้าพเจ้าได้รู้จักชายคนหนึ่งในพระคริสต์ เขาถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม (แต่จะไปทั้งกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ หรือไปโดยไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ) ข้าพเจ้ารู้จักชายผู้นั้น (แต่จะไปทั้งกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ) คือว่าคนนั้นถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษม และได้ยินวาจาซึ่งจะพูดเป็นคำไม่ได้ และมนุษย์จะพูดออกมาก็ต้องห้าม” 2 โครินธ์ 12:2–4 (KJV ไทย) (แสดงว่าโลกฝ่ายวิญญาณและสวรรคสถานมีหลายมิติ) “และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวจนเกินไป เนื่องจากที่ได้เห็นการสำแดงมากมายนั้น...” 2 โครินธ์ 12:7 (KJV ไทย) “ดูเถิด ฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงสุด และโลกกับบรรดาสิ่งสารพัดที่อยู่ในโลกเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน” พระราชบัญญัติ 10:14 (KJV ไทย) “แต่พระเจ้าจะทรงประทับที่แผ่นดินโลกหรือ ดูเถิด ฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงที่สุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ พระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด” 1 พงศ์กษัตริย์ 8:27 (KJV ไทย) “พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระองค์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์อันสูงสุดพร้อมกับบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์นั้น...” เนหะมีย์ 9:6 (KJV ไทย) “ฟ้าสวรรค์ที่สูงสุด จงสรรเสริญพระองค์ ทั้งน้ำทั้งหลายเหนือฟ้าสวรรค์” เพลงสดุดี 148:4 (KJV ไทย) “(ที่กล่าวว่าพระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น จะหมายความอย่างอื่นประการใดเล่า นอกจากว่าพระองค์ได้เสด็จลงไปสู่เบื้องต่ำของแผ่นดินโลกก่อนด้วย พระองค์ผู้เสด็จลงไปนั้น ก็คือพระองค์ผู้ที่เสด็จขึ้นไปสู่เบื้องสูงเหนือฟ้าสวรรค์ทั้งปวงนั่นเอง เพื่อจะได้ทำให้สิ่งสารพัดสำเร็จ)” เอเฟซัส 4:9–10 (KJV ไทย) “จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดประทานพระพรฝ่ายวิญญาณแก่เราทุกๆประการในสวรรคสถานโดยพระคริสต์...” เอเฟซัส 1:3 (KJV ไทย) “ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์ เมื่อทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย และให้สถิตเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์เองในสวรรคสถาน สูงยิ่งเหนือบรรดาเทพผู้ครอง เหนือศักดิเทพ เหนืออิทธิเทพ เหนือเทพอาณาจักร และเหนือนามทั้งปวงที่เขาเอ่ยขึ้น มิใช่ในยุคนี้เท่านั้นแต่ในยุคที่จะมาถึงด้วย...” เอเฟซัส 1:20–21 (KJV ไทย) “เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาปุโรหิตผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับของเราไว้” ฮีบรู 4:14 (KJV ไทย)

คริสตจักรยุคแรก

“เพราะฉะนั้นจงระวังที่จะมาประชุมกันบ่อยๆ เพื่อขอบพระคุณพระเจ้าและประกาศการสรรเสริญพระองค์ เพราะเมื่อท่านทั้งหลายประชุมกันบ่อยๆในที่เดียวกัน ฤทธิ์อำนาจของซาตานก็ถูกทำลาย...” อิกเนเชียสแห่งอันทิโอก, จดหมายถึงชาวเอเฟซัส, บทที่ 13, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

3

“พระเยโฮวาห์ตรัสถามซาตานว่า “เจ้ามาจากไหน” ซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า “จากไปๆมาๆอยู่บนแผ่นดินโลก และจากเดินขึ้นเดินลงบนนั้น”” โยบ 1:7 (KJV ไทย) “ซาตานจึงออกไปจากเบื้องพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และได้ให้โยบเป็นฝีร้าย ตั้งแต่ฝ่าเท้าของท่านจนถึงกระหม่อมที่ศีรษะ” โยบ 2:7 (KJV ไทย) “ซาตานได้ยืนขึ้นต่อสู้อิสราเอล และดลพระทัยให้ดาวิดนับจำนวนอิสราเอล” 1 พงศาวดาร 21:1 (KJV ไทย) “แล้วท่านได้แสดงให้ข้าพเจ้าเห็นโยชูวามหาปุโรหิต ซึ่งยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ และซาตานยืนอยู่ข้างขวามือของท่านจะขัดขวางท่าน” เศคาริยา 3:1 (KJV ไทย) “เมื่อคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าตื่นขึ้นเวลาเช้าตรู่และออกไป ดูเถิด กองทัพพร้อมกับม้าและรถรบก็ล้อมเมืองไว้ และคนใช้นั้นบอกท่านว่า “อนิจจา นายของข้าพเจ้า เราจะทำอย่างไรดี” ท่านตอบว่า “อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา” แล้วเอลีชาก็อธิษฐานว่า “ข้าแต่

พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น” และพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็ได้เห็นและดูเถิด ที่ภูเขาก็เต็มไปด้วยม้า และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีชา” 2 พงศ์กษัตริย์ 6:15–17 (KJV ไทย) “แล้วเนบูคัดเนสซาร์ทรงเกรี้ยวกราดยิ่งนัก พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไปไม่พอพระทัยชัดรัค เมชาค และเอเบดเนโก พระองค์จึงรับสั่งให้ทำเตาไฟให้ร้อนกว่าที่เคยอีกเจ็ดเท่า และพระองค์รับสั่งให้บางคนที่มีกำลังมากที่สุดในกองทัพมามัดชัดรัค เมชาค และเอเบดเนโก และให้โยนเขาเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ แล้วคนเหล่านี้ก็ถูกมัดไว้ทั้งเสื้อ กางเกง หมวก และเครื่องแต่งกายอื่นๆ และเขาก็ถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ ฉะนั้นเพราะว่าคำรับสั่งของกษัตริย์นั้นเข้มงวดมากและเตาไฟก็ร้อนจัด เปลวไฟจึงได้ฆ่าคนที่โยนชัดรัค เมชาค และเอเบดเนโก และชายทั้งสามนี้ คือชัดรัค เมชาค และเอเบดเนโกก็ตกลงไปกลางเตาไฟที่ลุกอยู่ทั้งยังมัดอยู่ ขณะนั้นกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ประหลาดพระทัยทรงลุกขึ้นโดยฉับพลัน พระองค์ตรัสกับองคมนตรีของพระองค์ว่า “เรามัดสามคนโยนเข้าไปกลางไฟมิใช่หรือ” เขาทูลตอบกษัตริย์ว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ จริงพระเจ้าข้า” พระองค์ตรัสตอบว่า “ดูเถิด เราเห็นสี่คนถูกปล่อย กำลังเดินอยู่กลางไฟ และเขาทั้งหลายก็ไม่เป็นอันตราย รูปร่างของคนที่สี่นั้นคล้ายคลึงกับพระบุตรของพระเจ้า”” ดาเนียล 3:19–25 (KJV ไทย) “แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชา เขาก็นำดาเนียลมาทิ้งในถ้ำสิงโต กษัตริย์ตรัสแก่ดาเนียลว่า “พระเจ้าของท่าน ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนืองนิตย์นั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดพ้น” แล้วเขานำศิลาก้อนหนึ่งมาปิดปากถ้ำไว้ กษัตริย์ก็ได้ทรงประทับตราของพระองค์และตราของเจ้านายของพระองค์ เพื่อว่าจะไม่มีสิ่งใดอันเกี่ยวกับดาเนียลเปลี่ยนแปลงไป แล้วกษัตริย์ก็เสด็จกลับพระราชวัง ทรงอดพระกระยาหารตลอดคืนนั้น ไม่ให้นำเครื่องดนตรีอันใดมาหน้าพระที่ และบรรทมไม่หลับ พอเช้าตรู่ กษัตริย์ก็ลุกขึ้นรีบเสด็จไปยังถ้ำสิงโต เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ถ้ำนั้น พระองค์ก็ตรัสเรียกดาเนียลด้วยเสียงโทมนัส กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า “โอ ดาเนียล ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าของท่านซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนืองนิตย์นั้น ทรงสามารถที่จะช่วยท่านให้พ้นจากสิงโตได้แล้วหรือ” แล้วดาเนียลกราบทูลกษัตริย์ว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ พระเจ้าของข้าพระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปิดปากสิงโตไว้ มันมิได้ทำอันตรายแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเห็นว่าข้าพระองค์ไร้ความผิดต่อพระพักตร์พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มิได้กระทำผิดประการใดต่อพระพักตร์พระองค์ด้วย”” ดาเนียล 6:16–22 (KJV ไทย) “แล้วท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านได้ตั้งใจจะเข้าใจและถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่านนั้น พระเจ้าทรงฟังถ้อยคำของท่าน และข้าพเจ้ามาด้วยเรื่องถ้อยคำของท่าน เจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้ถึงยี่สิบเอ็ดวัน ข้าพเจ้าจึงยังอยู่ที่นั่นกับกษัตริย์ทั้งหลายของเปอร์เซีย แต่ดูเถิด มีคาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยข้าพเจ้า” ดาเนียล 10:12–13 (KJV ไทย) “ฝ่ายซาตานเข้าดลใจยูดาสที่เรียกว่าอิสคาริโอทที่นับเข้าในพวกสาวกสิบสองคน” ลูกา 22:3 (KJV ไทย) “ต่อมาเมื่อเรากำลังออกไปยังที่สำหรับอธิษฐาน มีหญิงสาวคนหนึ่งที่มีผีหมอดูเข้าได้มาพบกับเรา เขาทำการทายให้พวกเจ้านายของเขาได้เงินเป็นอันมาก หญิงนั้นตามเปาโลกับพวกเราไปร้องว่า “คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุด มากล่าวประกาศทางรอดแก่เราทั้งหลาย” เขาทำอย่างนั้นหลายวัน ฝ่ายเปาโลเป็นทุกข์มาก หันหน้าสั่งผีนั้นว่า “เราสั่งเจ้าว่า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าจงออกมาจากเขา” ผีนั้นก็ออกมาในเวลานั้น ส่วนพวกนายของเขาเมื่อเห็นว่าหมดหวังที่จะได้เงินแล้ว เขาจึงจับเปาโลและสิลาสลากมาถึงพวกเจ้าหน้าที่ยังที่ว่าการเมือง เมื่อนำมาถึงเจ้าเมืองแล้วจึงกล่าวว่า “คนเหล่านี้เป็นพวกยิว ก่อการวุ่นวายมากในเมืองของเรา และสั่งสอนธรรมเนียม ซึ่งเราชาวโรมตามกฎหมายไม่ควรจะรับหรือถือเลย” ประชาชนก็ได้ฮือกันขึ้นต่อสู้เปาโลและสิลาส เจ้าเมืองได้กระชากเสื้อของท่านทั้งสองออก แล้วสั่งให้โบยด้วยไม้เรียว” กิจการ 16:16–22 (KJV ไทย) “ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่าน คือพญามารวนเวียนอยู่รอบๆดุจสิงโตคำราม เที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้...” 1 เปโตร 5:8 (KJV ไทย) “และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ที่เขา

เรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า “บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จงรื่นเริงยินดีเถิด แต่วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”” วิวรณ์ 12:7–12 (KJV ไทย) “พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์” วิวรณ์ 12:17 (KJV ไทย) “และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะเขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกประชาชาติ” วิวรณ์ 13:7 (KJV ไทย)

4

“บัลลังก์แห่งความชั่วช้าจะร่วมมิตรกับพระองค์ได้หรือ คือผู้ที่ใช้กฎหมายประกอบการชั่วร้าย เขาทั้งหลายผูกมิตรกันต่อสู้ชีวิตของคนชอบธรรม และปรับโทษโลหิตที่ไร้ความผิด” เพลงสดุดี 94:20–21 (KJV ไทย) “วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ออกกฎหมายอธรรม และแก่ผู้เขียนที่เขียนแต่การบีบคั้นเรื่อยไป เพื่อหันคนขัดสนไปจากความยุติธรรม และปล้นสิทธิของคนจนแห่งชนชาติของเราเสีย เพื่อว่าหญิงม่ายจะเป็นเหยื่อของเขา และเพื่อเขาจะปล้นคนกำพร้าพ่อเสีย” อิสยาห์ 10:1–2 (KJV ไทย) “ฝ่ายฟาโรห์จึงรับสั่งแก่บ่าวไพร่ทั้งปวงของพระองค์ว่า “บุตรชายทุกคนที่เกิดมาให้เอาไปทิ้งเสียในแม่น้ำ แต่บุตรสาวทุกคนให้รอดชีวิตอยู่ได้”” อพยพ 1:22 (KJV ไทย) “แล้วฮามานทูลกษัตริย์อาหสุเอรัสว่า “มีชนชาติหนึ่งกระจายอยู่ทั่ว และแยกกันอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายในมณฑลทั้งหลายแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ กฎหมายของเขาผิดกับกฎหมายของชนชาติอื่นทั้งสิ้น และพวกนี้ไม่รักษากฎหมายของกษัตริย์ การที่กษัตริย์ทรงปล่อยเขาไว้นี้ไม่บังเกิดประโยชน์แก่พระองค์ ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงออกกฤษฎีกาให้ทำลายล้างเขาเสียเถิด และข้าพระองค์จะถวายเงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ใส่มือบรรดาผู้ที่ดูแลพระราชกิจของกษัตริย์ เพื่อเขาจะได้ใส่ในพระคลังของกษัตริย์”” เอสเธอร์ 3:8–9 (KJV ไทย) “ให้คนเดินข่าวจดหมายเหล่านี้ไปถึงมณฑลของกษัตริย์ทั้งสิ้นสั่งให้ทำลาย สังหารและทำให้ยิวทั้งปวงพินาศไป ทั้งหนุ่มและแก่ เด็กและผู้หญิงในวันเดียวกัน คือวันที่สิบสามเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ และให้ริบเอาข้าวของของเขาไปหมด” เอสเธอร์ 3:13 (KJV ไทย) “และโฆษกก็ประกาศเสียงดังว่า “โอ บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย มีพระบัญชาแก่ท่านทั้งหลายว่า เมื่อท่านได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่ถุง และเครื่องดนตรีทุกชนิด ให้ท่านทั้งหลายกราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำ ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งไว้ ผู้ใดที่มิได้กราบลงนมัสการก็ให้โยนผู้นั้นทันทีเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่”” ดาเนียล 3:4–6 (KJV ไทย) “อภิรัฐมนตรีและอุปราชทั้งหลายจึงหามูลเหตุฟ้องดาเนียลในเรื่องเกี่ยวกับราชอาณาจักร แต่ก็หามูลเหตุหรือความผิดไม่ได้ เพราะท่านเป็นคนสัตย์ซื่อ จะหาความพลั้งพลาดหรือความผิดในท่านมิได้เลย คนเหล่านี้จึงกล่าวว่า “เราจะหามูลเหตุฟ้องดาเนียลไม่ได้เลย นอกจากเราจะหาเรื่องที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของเขา” แล้วอภิรัฐมนตรีและอุปราชเหล่านี้ได้พากันเข้าเฝ้ากษัตริย์ทูลว่า “ข้าแต่กษัตริย์ดาริอัส ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ บรรดาอภิรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักร ทั้งข้าหลวงภาค และอุปราช มนตรีและผู้ว่าราชการเมืองทั้งหลายทั้งสิ้นได้ตกลงกันว่า กษัตริย์สมควรจะได้ทรงตรากฎหมายและออกพระราชกฤษฎีกาว่า ในสามสิบวันนี้ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์นอกเหนือพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ก็ให้โยนผู้นั้นลงในถ้ำสิงโตเสีย” ดาเนียล 6:4–7 (KJV ไทย) “พวกยิวตอบท่านว่า “พวกเรามีกฎหมาย และตามกฎหมายนั้นเขาควรจะตาย เพราะเขาได้ตั้งตัวเป็นพระบุตรของพระเจ้า”” ยอห์น 19:7 (KJV ไทย) “แต่ให้เราขู่เขาอย่างแข็งแรงห้ามไม่ให้พูดอ้างชื่อนั้นกับผู้หนึ่งผู้ใดเลย เพื่อเรื่องนี้จะไม่ได้เลื่องลือแพร่หลายไปในหมู่คน

ทั้งปวง” เขาจึงเรียกเปโตรและยอห์นมา แล้วห้ามปรามเด็ดขาดไม่ให้พูดหรือสอนออกพระนามของพระเยซูอีกเลย” กิจการ 4:17–18 (KJV ไทย) “ครั้นไม่พบจึงฉุดลากยาโสนกับพวกพี่น้องบางคนไปหาเจ้าหน้าที่ผู้ครองเมืองร้องว่า “คนเหล่านั้นที่เป็นพวกคว่ำแผ่นดินได้มาที่นี่ด้วย ยาโสนรับรองเขาไว้ และบรรดาคนเหล่านี้ได้กระทำผิดคำสั่งของซีซาร์ โดยเขาสอนว่ามีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งคือพระเยซู”” กิจการ 17:6–7 (KJV ไทย) “เพราะสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน บัดนี้เผ่าพันธุ์ของผู้ยำเกรงพระเจ้ากำลังทนการข่มเหง ถูกขับไล่ไปมาในเอเชียด้วยกฤษฎีกาใหม่ๆ เพราะพวกผู้แจ้งความที่ไร้ยางอายและพวกที่โลภทรัพย์สินของผู้อื่น ได้ฉวยโอกาสจากกฤษฎีกาเหล่านั้น ปล้นอย่างเปิดเผยทั้งกลางคืนและกลางวัน ริบเอาทรัพย์สินของผู้ที่ไม่มีความผิดใดๆ” เมลิโตแห่งซาร์ดิส, อ้างใน ยูเซบิอัส, ประวัติศาสตร์คริสตจักร 4.26.5, แปลโดย Arthur Cushman McGiffert, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 2, เล่ม 1, บรรณาธิการ Philip Schaff และ Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1890) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF2 1) “อะไรคือเหตุผลของการพิพากษานี้? เหตุใดท่านจึงลงโทษชายผู้นี้ ซึ่งมิใช่คนล่วงประเวณี มิใช่คนผิดประเวณี มิใช่ฆาตกร มิใช่ขโมย มิใช่โจร และมิได้ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานใดเลย แต่เพียงยอมรับว่าเขาถูกเรียกด้วยชื่อคริสเตียน?” จัสตินมรณสักขี, คำแก้ต่างฉบับที่สอง, บทที่ 2, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1) “สิ่งนั้นห้ามมิให้ตามหาพวกเขาในฐานะผู้บริสุทธิ์ และสั่งให้ลงโทษพวกเขาในฐานะผู้มีความผิด” เทอร์ทูลเลียน, คำแก้ต่าง, บทที่ 2, แปลโดย S. Thelwall, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 3 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 3)

5

ข้ออ้างอิงต่อไปนี้แสดงถึงกรณีที่กฎหมายถูกใช้เพื่อจุดประสงค์อันชอบธรรม เพื่อปกป้องชีวิตของผู้ไร้ความผิด และในเรื่องการลักทรัพย์สินและการกระทำนอกกฎหมายอื่นๆ ซึ่งทำร้ายผู้อื่น หรือก่อความไม่มั่นคงและความไม่ปลอดภัยในชีวิตของพลเมือง ซึ่งต้องเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างกับกรณีที่กฎหมายถูกใช้เป็นอาวุธต่อสู้ประชาชน เพื่อขุนชนชั้นปกครองให้อ้วนพีโดยที่พลเมืองต้องเสียประโยชน์ เพื่อกดขี่และขโมยสิทธิที่พระเจ้าประทานแก่พลเมือง และเพื่อให้พลเมืองตกเป็นทาสโดยสิ้นเชิง เพื่อประโยชน์ของคนจำนวนน้อยที่เรียกพระของยุคนี้ว่านาย (“...ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป...” 2 โครินธ์ 4:4 (KJV ไทย)) “เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นไม่น่ากลัวเลยสำหรับคนที่ทำความดี แต่ว่าเป็นที่น่ากลัวสำหรับคนที่ทำความชั่ว ท่านไม่อยากจะกลัวผู้มีอำนาจหรือ ถ้าเช่นนั้นก็จงประพฤติแต่ความดี แล้วท่านจะได้รับการสรรเสริญจากผู้มีอำนาจนั้น เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อให้ประโยชน์แก่ท่าน แต่ถ้าท่านทำการชั่วก็จงกลัวเถิด เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นหาได้ถือดาบไว้เฉยๆไม่ ท่านเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า จะเป็นผู้ลงพระอาชญาแทนพระเจ้าแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว” โรม 13:3–4 (KJV ไทย) “ท่านทั้งหลายจงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าผู้นั้นเป็นกษัตริย์ผู้มีอำนาจยิ่ง หรือจะเป็นเจ้าเมืองผู้ที่ได้รับคำสั่งจากกษัตริย์นั้น ให้ลงโทษผู้กระทำชั่ว และยกย่องคนที่ประพฤติดี” 1 เปโตร 2:13–14 (KJV ไทย) “เหตุฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอเตือนสติท่านทั้งหลายให้วิงวอนอธิษฐานทูลขอ และขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง เพื่อกษัตริย์ทั้งหลายและคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเงียบๆและสงบสุข ในทางที่เป็นอย่างพระเจ้าและอย่างซื่อสัตย์” 1 ทิโมธี 2:1–2 (KJV ไทย) “ท่านทั้งหลายจงเลือกตั้งผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ตามบรรดาประตูเมืองของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ตามตระกูลคนของท่าน ให้เขาพิพากษาประชาชนตามความยุติธรรม ท่านอย่ากระทำให้เสียความยุติธรรม อย่าลำเอียง อย่ารับสินบน เพราะว่าสินบนทำให้ตาของคนมีปัญญามืดมัวไป และกลับคดีของคนชอบธรรมเสีย ท่านจงติดตามความยุติธรรมเท่านั้น เพื่อท่านจะมีชีวิตและสืบมรดกในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน” พระราชบัญญัติ 16:18–20 (KJV ไทย)

“เพราะฉะนั้น การปกครองทางโลกจึงได้รับการแต่งตั้งโดยพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของประชาชาติทั้งหลาย และมิใช่โดยพญามาร ผู้ซึ่งไม่เคยหยุดนิ่งเลย และยิ่งกว่านั้น ไม่ชอบเห็นแม้แต่ประชาชาติทั้งหลายดำเนินชีวิตอย่างสงบ ทั้งนี้เพื่อว่าภายใต้ความเกรงกลัวการปกครองของมนุษย์ มนุษย์จะไม่กัดกินกันเองเหมือนปลา แต่โดยการตรากฎหมายขึ้น พวกเขาจะยับยั้งความชั่วร้ายที่เกินขอบเขตในหมู่ประชาชาติทั้งหลายได้” อีเรเนอัสแห่งลียง, ต่อต้านลัทธินอกรีต 5.24.2, แปลโดย Alexander Roberts และ William Rambaut, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1) “เพราะความกล้าหาญ ซึ่งในสงครามปกป้องบ้านเมืองของตนจากพวกอนารยชน หรือที่บ้านปกป้องผู้อ่อนแอ หรือปกป้องเพื่อนพ้องจากพวกโจร ย่อมเปี่ยมด้วยความยุติธรรม...” แอมโบรสแห่งมิลาน, ว่าด้วยหน้าที่ของคณะนักบวช 1.27.129, แปลโดย H. de Romestin, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 2, เล่ม 10, บรรณาธิการ Philip Schaff และ Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF2 10)

6

“จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มาหาท่านนุ่งห่มดุจแกะ แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจสุนัขป่า” มัทธิว 7:15 (KJV ไทย) **“จะมีผู้พยากรณ์เท็จหลายคนเกิดขึ้นและล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป”** มัทธิว 24:11 (KJV ไทย) **“ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้พยากรณ์เทียมเท็จเกิดขึ้นหลายคน และจะทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ ถ้าเป็นไปได้จะล่อลวงแม้ผู้ที่ทรงเลือกสรรให้หลง”** มัทธิว 24:24 (KJV ไทย) “ข้าพเจ้าประหลาดใจนักที่ท่านทั้งหลายได้ผินหน้าหนีโดยเร็วจากพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านให้เข้าในพระคุณของพระคริสต์ และได้ไปหาข่าวประเสริฐอื่น ซึ่งมิใช่อย่างอื่นดอก แต่ว่ามีบางคนที่ทำให้ท่านยุ่งยาก และปรารถนาที่จะบิดเบือนข่าวประเสริฐของพระคริสต์ แต่แม้ว่าเราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง” กาลาเทีย 1:6–8 (KJV ไทย) “เพราะว่าถ้าคนใดจะมาเทศนาสั่งสอนถึงพระเยซูอีกองค์หนึ่ง ซึ่งแตกต่างกับที่เราได้เทศนาสั่งสอนนั้น หรือถ้าท่านจะรับวิญญาณอื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่านได้รับแต่ก่อน หรือรับข่าวประเสริฐอื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่านได้รับไว้แล้ว แหมท่านทั้งหลายช่างอดทนสนใจฟังเขาเสียจริงๆ” 2 โครินธ์ 11:4 (KJV ไทย) “เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครสาวกเทียม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้ เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่ผู้รับใช้ของซาตานจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ท้ายที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา” 2 โครินธ์ 11:13–15 (KJV ไทย) “ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า เมื่อข้าพเจ้าไปแล้ว จะมีสุนัขป่าอันร้ายเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ละเว้นฝูงแกะไว้เลย จะมีบางคนในหมู่พวกท่านเองขึ้นกล่าวบิดเบือนความจริง เพื่อจะชักชวนพวกสาวกให้หลงตามเขาไป” กิจการ 20:29–30 (KJV ไทย) “แต่ว่าได้มีผู้พยากรณ์เท็จท่ามกลางประชาชนทั้งหลายด้วย เช่นเดียวกับที่จะมีอาจารย์เท็จท่ามกลางท่านทั้งหลาย ผู้ซึ่งจะแอบเอาลัทธิที่ออกนอกลู่นอกทางอันจะนำไปสู่ความหายนะเข้ามาด้วย และจะปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ และจะนำความพินาศอย่างฉับพลันมาถึงตนเอง” 2 เปโตร 2:1 (KJV ไทย) “ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุกๆวิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณเหล่านั้นว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากออกเที่ยวไปในโลก” 1 ยอห์น 4:1 (KJV ไทย) “เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนอันถูกต้องไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง ตามความปรารถนาของตนเอง และเขาจะบ่ายหูจากความจริง หันไปฟังเรื่องนิยายต่างๆ” 2 ทิโมธี 4:3–4 (KJV ไทย) **“เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้**

เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครสาวก และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมุสา...” วิวรณ์ 2:2 (KJV ไทย)

คริสตจักรยุคแรก

“แต่มิใช่ทุกคนที่พูดในพระวิญญาณจะเป็นผู้พยากรณ์ เว้นแต่เขาจะยึดถือแนวทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะฉะนั้นผู้พยากรณ์เท็จและผู้พยากรณ์จะเป็นที่รู้จักได้จากแนวทางของพวกเขา” ดีดาเค, บทที่ 11, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 7 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 7)

7

“บัดนี้ พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดแจ้งว่า ในกาลภายหลังจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปิศาจ การหน้าซื่อใจคดของคนที่พูดโกหก คือทำไปทั้งรู้ๆเหมือนอย่างกับเอาเหล็กแดงนาบลงไปบนจิตสำนึกผิดชอบของเขา...” 1 ทิโมธี 4:1–2 (KJV ไทย) “คนใดๆที่ยุให้แตกนิกายกัน เมื่อได้ตักเตือนเขาหนหนึ่งและสองหนแล้ว ก็จงปฏิเสธ ด้วยรู้แล้วว่าคนเช่นนั้นเป็นคนนอกลู่นอกทางและบาปหนา เขาปรับโทษตัวเขาเอง” ทิตัส 3:10–11 (KJV ไทย) “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนท่าน ให้สังเกตดูคนเหล่านั้นที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกันและทำให้คนอื่นหลงไป ซึ่งเป็นการผิดคำสอนที่ท่านทั้งหลายได้เรียนมา จงเมินหน้าจากคนเหล่านั้น เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่ได้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ได้ปรนนิบัติท้องของตัวเอง และได้ล่อลวงคนซื่อให้หลงด้วยคำดีคำอ่อนหวาน” โรม 16:17–18 (KJV ไทย) “ท่านที่รักทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้าพากเพียรเขียนถึงท่านทั้งหลายในเรื่องเกี่ยวกับความรอดสำหรับคนทั่วไปนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเขียนเตือนสติท่านให้ต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดมอบไว้แก่วิสุทธิชนแล้ว” ยูดาส 3 (KJV ไทย) “เพราะฉะนั้น เราบอกท่านทั้งหลายว่า ความผิดบาปและคำหมิ่นประมาททุกอย่างจะโปรดยกให้มนุษย์ได้ เว้นแต่คำหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงโปรดยกให้มนุษย์ไม่ได้” มัทธิว 12:31 (KJV ไทย) “และยอมให้สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำกล่าวร้ายและหมิ่นประมาท และยอมให้มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน มันกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์” วิวรณ์ 13:5–6 (KJV ไทย) “เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า แต่มิใช่ข้าพเจ้า หากเป็นความรักของพระเยซูคริสต์ ขอวิงวอนท่านทั้งหลายให้ใช้แต่อาหารของคริสเตียนเท่านั้น และละเว้นจากพืชผักต่างชนิด ข้าพเจ้าหมายถึงลัทธินอกรีต เพราะคนเหล่านั้น [ที่หลงไปในสิ่งนี้] ปนพระเยซูคริสต์เข้ากับพิษของตนเอง พูดสิ่งที่ไม่ควรแก่ความเชื่อถือ เหมือนคนที่ให้ยาพิษร้ายแรงผสมในเหล้าองุ่นหวาน ซึ่งผู้ที่ไม่รู้ก็ดื่มลงไปอย่างตะกละ ด้วยความเพลิดเพลินอันนำไปสู่ความตายของตนเอง” อิกเนเชียสแห่งอันทิโอก, จดหมายถึงชาวทรัลเลส, บทที่ 6, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

คริสตจักรยุคแรก

“แท้จริง ความผิดพลาดไม่เคยถูกนำเสนอในความอัปลักษณ์อันเปลือยเปล่าของมัน เกรงว่าเมื่อถูกเปิดโปงเช่นนั้นแล้ว จะถูกตรวจพบในทันที” อีเรเนอัสแห่งลียง, ต่อต้านลัทธินอกรีต 1, คำนำ, ตอนที่ 2, แปลโดย Alexander Roberts และ William Rambaut, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

8

“บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของเขา เมื่อเขาจะติเตียนข่มเหงและนินทาว่าร้ายท่านทั้งหลายเป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุข จงชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน” มัทธิว 5:10–12 (KJV ไทย) “ท่านจะถูกคนทั้งปวงเกลียดชังเพราะเห็นแก่นามของเรา แต่ผู้ใดที่ทนได้ถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด” มัทธิว 10:22 (KJV ไทย) “จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า ‘ทาสมิได้เป็นใหญ่กว่านายของเขา’ ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขารักษาคำของเรา เขาก็จะรักษาคำของท่านทั้งหลายด้วย” ยอห์น 15:20 (KJV ไทย) “เขาจะไล่ท่านเสียจากธรรมศาลา แท้จริงวันหนึ่งคนใดที่ประหารชีวิตของท่านจะคิดว่า เขาทำการนั้นเป็นการปฏิบัติพระเจ้า” ยอห์น 16:2 (KJV ไทย) “เขาจึงเอาหินขว้างสเทเฟนเมื่อกำลังอ้อนวอนพระเจ้าอยู่ว่า “ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอทรงโปรดรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย” สเทเฟนก็คุกเข่าลงร้องเสียงดังว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้” เมื่อกล่าวเช่นนี้แล้วก็ล่วงหลับไป” กิจการ 7:59–60 (KJV ไทย) “แล้วคราวนั้นกษัตริย์เฮโรดได้เหยียดพระหัตถ์ออกทำร้ายบางคนในคริสตจักร ท่านได้ฆ่ายากอบพี่ชายของยอห์นด้วยดาบ” กิจการ 12:1–2 (KJV ไทย) “บางคนถูกทดลองโดยคำเยาะเย้ยและการถูกโบยตี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็ถูกเลื่อยเป็นท่อนๆ บางคนถูกทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ บางคนเที่ยวสัญจรไปนุ่งห่มหนังแกะและหนังแพะ อดอยาก ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยวเข็ญ...” ฮีบรู 11:36–37 (KJV ไทย) “แท้จริงทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง” 2 ทิโมธี 3:12 (KJV ไทย) “อย่ากลัวความทุกข์ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดูเถิด พญามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อจะลองใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า” วิวรณ์ 2:10 (KJV ไทย) “เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้านั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นดวงวิญญาณใต้แท่นบูชาเป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวจนะของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขายึดถือนั้น...” วิวรณ์ 6:9 (KJV ไทย) “เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน” วิวรณ์ 12:11 (KJV ไทย) “...เอาพวกคริสเตียนไปให้สิงโต!” เทอร์ทูลเลียน, คำแก้ต่าง, บทที่ 40, แปลโดย S. Thelwall, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 3 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 3) “ยิ่งพวกท่านตัดพวกเราลงบ่อยเท่าใด จำนวนของพวกเราก็ยิ่งเพิ่มขึ้นเท่านั้น โลหิตของคริสเตียนคือเมล็ดพันธุ์” เทอร์ทูลเลียน, คำแก้ต่าง, บทที่ 50, แปลโดย S. Thelwall, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 3 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 3)

9

“งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้’”” ปฐมกาล 3:1 (KJV ไทย) “แต่ข้าพเจ้าเกรงว่างูนั้นได้ล่อลวงนางเอวาด้วยอุบายของมันฉันใด จิตใจของท่านก็จะถูกล่อลวงให้หลงไปจากความบริสุทธิ์ ซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์โดยวิธีหนึ่งวิธีใดฉันนั้น” 2 โครินธ์ 11:3 (KJV ไทย) “การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้” 2 โครินธ์ 11:14 (KJV ไทย) “ครั้นรุ่งขึ้นเขาตื่นขึ้นแต่เช้ามืด ถวายเครื่องเผาบูชา และนำเครื่องสันติบูชามา พลไพร่ก็นั่งลงกินและดื่มแล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน” อพยพ 32:6 (KJV ไทย) “ท่านทั้งหลายอย่านับถือรูปเคารพ เหมือนอย่างที่บางคนในพวกเขาได้กระทำ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม แล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน’” 1 โครินธ์ 10:7 (KJV ไทย) “เมื่ออิสราเอลพักอยู่ในเมืองชิทธิม ประชาชนก็ได้เริ่มเล่นชู้กับหญิงชาวโมอับ หญิงเหล่านี้ก็เชิญประชาชนให้ไปกระทำบูชาต่อพระของนาง ประชาชนก็รับประทานและกราบไหว้พระของนาง” กันดารวิถี 25:1–2 (KJV ไทย) “แต่เรามีข้อที่จะ

ต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขาล่วงประเวณี” วิวรณ์ 2:14 (KJV ไทย) “แต่เมื่อวันฉลองวันกำเนิดของเฮโรดมาถึง บุตรสาวนางเฮโรเดียสก็เต้นรำต่อหน้าเขาทั้งหลาย ทำให้เฮโรดชอบใจ เฮโรดจึงสัญญาโดยปฏิญาณว่า เธอจะขอสิ่งใดๆ ก็จะให้สิ่งนั้น บุตรสาวก็ทูลตามที่มารดาได้สั่งไว้แล้วว่า “ขอศีรษะยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาใส่ถาดมาให้หม่อมฉันที่นี่เพคะ” ฝ่ายกษัตริย์เฮโรดก็เศร้าใจ แต่เพราะเหตุที่ได้ปฏิญาณไว้และเพราะเห็นแก่พวกที่เอนกายลงรับประทานด้วยกันกับท่าน จึงออกคำสั่งอนุญาตให้ แล้วก็ใช้คนไปตัดศีรษะยอห์นในคุก” มัทธิว 14:6–10 (KJV ไทย) “...ได้ถูกตั้งขึ้นเพื่อพญามารโดยสิ้นเชิง...” เทอร์ทูลเลียน, ว่าด้วยมหรสพ หรือ De Spectaculis, บทที่ 24, แปลโดย S. Thelwall, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 3 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 3) “แต่เดิมโรงละครเป็นวิหารของวีนัสโดยแท้...” “วิญญาณชั่วทั้งสองนี้ได้สาบานเป็นพันธมิตรกัน ในฐานะผู้อุปถัมภ์ความเมาสุราและราคะ” เทอร์ทูลเลียน, De Spectaculis, บทที่ 10, แปลโดย S. Thelwall, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 3 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 3) “...ที่พำนักเฉพาะของความไม่สุภาพเรียบร้อย...” ซึ่ง “ไม่มีสิ่งใดได้รับการยกย่อง นอกจากสิ่งที่ในที่อื่นเป็นที่น่าอับอาย” เทอร์ทูลเลียน, De Spectaculis, บทที่ 17, แปลโดย S. Thelwall, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 3 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 3) “ละครเวทีก็ชักนำข้าพเจ้าไปด้วย เต็มไปด้วยภาพแห่งความทุกข์ระทมของข้าพเจ้า และด้วยเชื้อเพลิงแก่ไฟของข้าพเจ้า เหตุใดมนุษย์จึงชอบที่จะถูกทำให้เศร้าเมื่อดูฉากที่โศกสลดและเป็นโศกนาฏกรรม ซึ่งตัวเขาเองไม่ยอมทนทุกข์อย่างนั้นเลย?” ออกัสติน, คำสารภาพ 3.2.2, แปลโดย J. G. Pilkington, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 1, เล่ม 1, บรรณาธิการ Philip Schaff (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF1 1) “...บางคนได้จากเราไป และละทิ้งเราไปดูการแข่งม้า...” “...ท่านถูกลากไปยังการแสดงนั้นในฐานะนักโทษของพญามารหรือ?” “...พญามารกำลังทรมานฝูงแกะนี้...” ยอห์น คริสซอสตอม, ต่อต้านสนามแข่งรถม้าและโรงละคร (Contra ludos et theatra), แปลโดย Mark Vermes (2012), เผยแพร่เป็นสาธารณสมบัติ, The Tertullian Project, tertullian.org (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ Vermes) ในสังคายนาแห่งเอลวีรา “มีการตัดสินว่านักแสดงอาจรับบัพติศมาได้ แต่ต้องมีเงื่อนไขว่าพวกเขาเลิกวิถีชีวิตนั้น” และในสังคายนาแห่งอาร์ล (ค.ศ. 314) “theatrici และ agitatores (นักแสดงและสารถีในการแข่งขัน) ถูกประกาศว่าต้องโทษบัพพาชนียกรรม” Herbert Thurston, “Theatre” (โรงละคร), ใน The Catholic Encyclopedia, เล่ม 14 (New York: Robert Appleton Company, 1912) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ) “พลังของภาพยนตร์อยู่ที่การที่มันพูดโดยอาศัยภาพอันมีชีวิตชีวาและเป็นรูปธรรม” “สิ่งเหล่านั้นเป็นโอกาสแห่งบาป ล่อลวงคนหนุ่มสาวไปตามทางแห่งความชั่วโดยการเชิดชูกิเลสตัณหา” “...ภาพยนตร์จะไม่เป็นโรงเรียนแห่งความเสื่อมทรามอีกต่อไป” สมเด็จพระสันตะปาปาปีโอที่ 11, Vigilanti Cura, สมณสาสน์ว่าด้วยภาพยนตร์, 29 มิถุนายน ค.ศ. 1936 (Vatican City: Libreria Editrice Vaticana), vatican.va (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ)

10

สายตาของเปโตรจับจ้องที่พระคริสต์ แล้วหันไปที่พายุ

“ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “มาเถิด” เมื่อเปโตรลงจากเรือแล้ว เขาก็เดินบนน้ำไปหาพระเยซู แต่เมื่อเขาเห็นลมพัดแรงก็กลัว และเมื่อกำลังจะจมก็ร้องว่า “พระองค์เจ้าข้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย” ในทันใดนั้นพระเยซูทรงเอื้อมพระหัตถ์จับเขาไว้ แล้วตรัสกับเขาว่า “โอ คนมีความเชื่อน้อย เจ้าสงสัยทำไม”” มัทธิว 14:28–31 (KJV

ไทย) “เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานหมู่ใหญ่อย่างนั้นอยู่รอบข้าง ให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งที่ขัดข้องอยู่ และการผิดที่เรามักง่ายกระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม หมายเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงทนเอากางเขน ทรงถือว่าความละอายไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร และได้เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว” ฮีบรู 12:1–2 (KJV ไทย)

เปาโลว่าด้วยความเป็นโลกียะและกางเขน

“(เพราะว่ามีคนหลายคนที่ประพฤติตัวเป็นศัตรูต่อกางเขนของพระคริสต์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บอกท่านถึงเรื่องของเขาหลายครั้งแล้ว และบัดนี้ยังบอกท่านอีกด้วยน้ำตาไหล ปลายทางของคนเหล่านั้นคือความพินาศ พระของเขาคือกระเพาะ เขายกความที่น่าอับอายของเขาขึ้นมาโอ้อวด เขาสนใจในวัตถุทางโลก)” ฟีลิปปี 3:18–19 (KJV ไทย) “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ถือว่าข้าพเจ้าได้ฉวยไว้ได้แล้ว แต่ข้าพเจ้าทำอย่างหนึ่ง คือลืมสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วเสีย และโน้มตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับในพระเยซูคริสต์” ฟีลิปปี 3:13–14 (KJV ไทย) “แต่พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ข้าพเจ้าอวดตัวนอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกตรึงไว้แล้วจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตรึงไว้แล้วจากโลก” กาลาเทีย 6:14 (KJV ไทย) “เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใดๆในหมู่พวกท่านเลยเว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน” 1 โครินธ์ 2:2 (KJV ไทย) “ถ้าท่านรับการทรงชุบให้เป็นขึ้นมาด้วยกันกับพระคริสต์แล้ว ก็จงแสวงหาสิ่งซึ่งอยู่เบื้องบนในที่ซึ่งพระคริสต์ทรงประทับข้างขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า จงฝังความคิดของท่านไว้กับสิ่งทั้งหลายที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่กับสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่ที่แผ่นดินโลก” โคโลสี 3:1–2 (KJV ไทย) “อย่าทำตามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยี่ยม” โรม 12:2 (KJV ไทย) “ด้วยว่าเราไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เรามองเห็นอยู่ แต่เห็นแก่สิ่งของที่มองไม่เห็น เพราะว่าสิ่งของซึ่งมองเห็นอยู่นั้นเป็นของไม่ยั่งยืน แต่สิ่งซึ่งมองไม่เห็นนั้นก็ถาวรนิรันดร์” 2 โครินธ์ 4:18 (KJV ไทย) “เพราะว่าเดมาสได้หลงรักโลกปัจจุบันนี้เสียแล้ว และได้ทิ้งข้าพเจ้าไป...” 2 ทิโมธี 4:10 (KJV ไทย) “ไม่มีทหารคนใด เมื่อเข้าประจำการแล้ว จะไปห่วงใยกับการทำมาหากินของเขาในชีวิตนี้ เพื่อผู้ที่ได้เลือกเขาให้เป็นทหารนั้นจะได้ชอบใจ” 2 ทิโมธี 2:4 (KJV ไทย) “เพื่อไม่ให้ซาตานมีชัยเหนือเรา เพราะเรารู้กลอุบายของมันแล้ว” 2 โครินธ์ 2:11 (KJV ไทย)

ยอห์นและยากอบว่าด้วยการรักโลก

“อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักต่อพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น เพราะว่าสารพัดซึ่งมีอยู่ในโลก คือตัณหาของเนื้อหนัง และตัณหาของตา และความเย่อหยิ่งในชีวิตไม่ได้เกิดจากพระบิดา แต่เกิดจากโลก และโลกกับสิ่งยั่วยวนของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้าก็ดำรงอยู่เป็นนิตย์” 1 ยอห์น 2:15–17 (KJV ไทย) “ท่านทั้งหลายผู้ล่วงประเวณีชายหญิงเอ๋ย ท่านไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็เป็นศัตรูของพระเจ้า” ยากอบ 4:4 (KJV ไทย)

คำเตือนของพระคริสต์

“...อ้ายซาตาน จงถอยไปข้างหลังเรา เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา เพราะเจ้ามิได้คิดตามพระดำริของพระเจ้า แต่ตามความคิดของมนุษย์” มัทธิว 16:23 (KJV ไทย) “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่ตัวมอดและสนิมอาจทำลายเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดช่องลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์ ที่ตัวมอดและสนิมทำลายเสียไม่ได้ และที่ไม่มีขโมยขุดช่องลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของ

ท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย” มัทธิว 6:19–21 (KJV ไทย) “ไม่มีผู้ใดปรนนิบัตินายสองนายได้ เพราะเขาจะชังนายข้างหนึ่ง และจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปรนนิบัติพระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” มัทธิว 6:24 (KJV ไทย) “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน” มัทธิว 6:33 (KJV ไทย) “ผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกกลางหนามนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ฟังพระวจนะ แล้วความกังวลตามธรรมดาโลก และการล่อลวงแห่งทรัพย์สมบัติก็รัดพระวจนะนั้นเสีย และเขาจึงไม่เกิดผล” มัทธิว 13:22 (KJV ไทย) “ที่ตกกลางหนามนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วออกไป และความปรารภปรารมย์ ทรัพย์สมบัติ ความสนุกสนานแห่งชีวิตนี้ก็ปกคลุมเขา ผลของเขาจึงไม่เติบโต” ลูกา 8:14 (KJV ไทย) “แต่จงระวังตัวให้ดี เกลือกว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดใจของท่านจะล้นไปด้วยอาการกินและดื่ม และด้วยการเมา และด้วยคิดกังวลถึงชีวิตนี้ แล้วเวลานั้นจะมาถึงท่านโดยไม่ทันรู้ตัว” ลูกา 21:34 (KJV ไทย) “...มารธา มารธา เอ๋ย เธอกระวนกระวายและร้อนใจด้วยหลายสิ่งนัก สิ่งซึ่งต้องการนั้นมีแต่สิ่งเดียว มารีย์ได้เลือกเอาส่วนดีนั้น ใครจะชิงเอาไปจากเธอไม่ได้” ลูกา 10:41–42 (KJV ไทย) “เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายได้กินและดื่มกัน ทำการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยากันจนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวา และน้ำท่วมได้มากวาดเอาพวกเขาไปสิ้น โดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นฉันนั้นด้วย” มัทธิว 24:38–39 (KJV ไทย) “...ผู้ใดเอามือจับคันไถแล้วหันหน้ากลับเสีย ผู้นั้นก็ไม่สมควรกับอาณาจักรของพระเจ้า” ลูกา 9:62 (KJV ไทย) “บรรดาคนทั้งหลายก็เริ่มพากันขอตัว คนแรกบอกเขาว่า ‘ข้าพเจ้าได้ซื้อนาไว้และจะต้องไปดูนานั้น ข้าพเจ้าขอตัวเถอะ’ อีกคนหนึ่งว่า ‘ข้าพเจ้าได้ซื้อวัวไว้ห้าคู่และจะต้องไปลองดูวัวนั้น ข้าพเจ้าขอตัวเถอะ’ อีกคนหนึ่งว่า ‘ข้าพเจ้าพึ่งแต่งงานใหม่ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าไปไม่ได้’” ลูกา 14:18–20 (KJV ไทย) “จงระลึกถึงภรรยาของโลทนั้นเถิด” ลูกา 17:32 (KJV ไทย) “แต่ภรรยาของเขาผู้ตามข้างหลังเขาเหลียวกลับไปมองดูและนางจึงกลายเป็นเสาเกลือ” ปฐมกาล 19:26 (KJV ไทย) “...เป็นอย่างไรนะ ท่านทั้งหลายจะคอยเฝ้าอยู่กับเราสักชั่วเวลาหนึ่งไม่ได้หรือ จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่เข้าในการทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังยังอ่อนกำลัง” มัทธิว 26:40–41 (KJV ไทย) “เหตุฉะนั้นอย่าให้เราหลับเหมือนอย่างคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวังและไม่เมามาย” 1 เธสะโลนิกา 5:6 (KJV ไทย)

ไขว้เขวขณะที่ศัตรูโจมตี

“แต่เมื่อคนทั้งหลายนอนหลับอยู่ ศัตรูของคนนั้นมาหว่านข้าวละมานปนกับข้าวสาลีนั้นไว้ แล้วก็หลบไป” มัทธิว 13:25 (KJV ไทย) “และอยู่มาพอสิ้นปีแล้วเมื่อบรรดากษัตริย์ยกกองทัพออกไปรบ ดาวิดทรงใช้โยอาบพร้อมกับพวกข้าราชการและอิสราเอลทั้งหมด เขาไปกวาดล้างคนอัมโมนและล้อมเมืองรับบาห์ไว้ แต่ดาวิดประทับที่เยรูซาเล็ม อยู่มาเวลาเย็นวันหนึ่งเมื่อดาวิดทรงลุกขึ้นจากพระแท่น และดำเนินอยู่บนดาดฟ้าหลังคาพระราชวัง ทอดพระเนตรจากหลังคาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งอาบน้ำอยู่ หญิงคนนั้นสวยงามมาก” 2 ซามูเอล 11:1–2 (KJV ไทย) “นางก็ให้แซมสันนอนอยู่บนตักของนาง แล้วนางก็เรียกชายคนหนึ่งให้มาโกนผมเจ็ดแหยมออกจากศีรษะของท่าน นางก็ตั้งต้นรบกวนแซมสัน กำลังของแซมสันก็หมดไป” ผู้วินิจฉัย 16:19 (KJV ไทย) “กษัตริย์เบลชัสซาร์ได้ทรงจัดการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายหนึ่งพันคน และเสวยเหล้าองุ่นต่อหน้าคนหนึ่งพันนั้น เมื่อเบลชัสซาร์ทรงลิ้มรสเหล้าองุ่นแล้ว จึงมีพระบัญชาให้นำภาชนะทองคำและเงินซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ราชบิดาได้ทรงกวาดมาจากพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม ออกมาให้กษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งพระสนมและนางห้ามจะได้ใช้ใส่เหล้าดื่ม เขาทั้งหลายจึงนำภาชนะทองคำซึ่งได้กวาดมาจากพระวิหาร คือพระนิเวศของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งพระสนมและนางห้ามก็ได้ดื่มจากภาชนะเหล่านั้น เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่นและสรรเสริญพระที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้และหิน ในทันใดนั้น นิ้วมือคนได้ปรากฏขึ้น และเขียนลงที่ผนังของพระราชวังของกษัตริย์ตรงข้ามกับคันประทีป และกษัตริย์ก็ทอดพระเนตรมือที่เขียนนั้น” ดาเนียล 5:1–5 (KJV ไทย) “ในคืนวันนั้นเอง เบลชัสซาร์กษัตริย์คนเคลเดียก็ทรงถูกประหาร” ดาเนียล 5:30 (KJV

ไทย) ""โอ เจ้าทั้งหลาย ถึงเวลาแล้วหรือที่ตัวเจ้าเองอาศัยอยู่ในบ้านที่มีไม้บุ แต่ส่วนพระนิเวศนี้ทิ้งให้พังทลาย เพราะฉะนั้น บัดนี้พระเยโฮวาห์จอมโยธาจึงตรัสว่า จงพิจารณาดูว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร เจ้าหว่านมาก แต่เกี่ยวน้อย เจ้ารับประทาน แต่ไม่เคยอิ่ม เจ้าดื่ม แต่ก็ไม่เคยหายอยาก เจ้านุ่งห่ม แต่ก็ไม่มีใครอุ่น ผู้ที่ได้ค่าจ้าง ก็ได้ค่าจ้างมาใส่ถุงที่มีรู" ฮักกัย 1:4–6 (KJV ไทย) "คนที่ปะปนมากับเขาทั้งหลายเป็นคนโลภมาก ทั้งคนอิสราเอลก็ร้องไห้คร่ำครวญอีกว่า "ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน เราระลึกถึงปลาที่เราเคยกินในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ ทั้งแตงกวา แตงโม กระเทียมจีน หอมใหญ่ หัวกระเทียม บัดนี้จิตใจของเราก็เหี่ยวแห้งลง ไม่มีอะไรให้เราดูเลยนอกจากมานานี้"" กันดารวิถี 11:4–6 (KJV ไทย) "เพราะเหตุของพี่น้องจอมปลอมที่ได้ลอบเข้ามา เพื่อจะสอดแนมดูเสรีภาพซึ่งเรามีในพระเยซูคริสต์ เพราะพวกเขาหวังจะเอาเราไปเป็นทาส..." กาลาเทีย 2:4 (KJV ไทย) "เพราะว่ามีบางคนได้เล็ดลอดเข้ามาอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกเล็งไว้ล่วงหน้ามานานแล้วว่าจะได้รับการพิพากษาลงโทษอย่างนี้ เป็นคนอธรรม ที่ได้บิดเบือนพระคุณของพระเจ้าของเราไปเป็นการกระทำความชั่วช้าลามก และได้ปฏิเสธพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา" ยูดาส 4 (KJV ไทย)

การจับจ้องสายตาไว้

"ขอทรงหันนัยน์ตาของข้าพระองค์ไปจากการมองดูสิ่งอนิจจัง และขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ในพระมรรคาของพระองค์" เพลงสดุดี 119:37 (KJV ไทย) "ให้ตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้า และให้หนังตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้าเจ้า" สุภาษิต 4:25 (KJV ไทย)

คริสตจักรยุคแรก

"บัดนี้ข้าพเจ้าไม่ไปสนามแข่งเพื่อดูสุนัขไล่กระต่ายอีกแล้ว แต่ถ้าบังเอิญข้าพเจ้าผ่านไปพบการไล่ล่าเช่นนั้นในทุ่งนา มันอาจทำให้ข้าพเจ้าไขว้เขวไปแม้จากความคิดที่จริงจังบางอย่าง... เป็นอย่างไรเล่า เมื่อนั่งอยู่ที่บ้าน จิ้งจกที่จับแมลงวัน หรือแมงมุมที่พันแมลงวันไว้เมื่อพวกมันพุ่งเข้าไปในใยของมัน จึงมักดึงความสนใจของข้าพเจ้าไว้?... แล้วคำอธิษฐานของเราก็มักถูกขัดจังหวะและถูกรบกวนเพราะสิ่งนั้น..." ออกัสติน, คำสารภาพ 10.35.57, แปลโดย J. G. Pilkington, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 1, เล่ม 1, บรรณาธิการ Philip Schaff (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF1 1)

11

"อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าเป็นพระเจ้าที่หวงแหน ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ชังเราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน..." อพยพ 20:3–5 (KJV ไทย) "ชัดรัค เมชาค และเอเบดเนโกกราบทูลกษัตริย์ว่า "โอ ข้าแต่เนบูคัดเนสซาร์ ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่จำเป็นจะต้องตอบพระองค์ในเรื่องนี้ ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ผู้ซึ่งพวกข้าพระองค์ปรนนิบัติ สามารถช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นพระหัตถ์ของพระองค์ แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระองค์ทรงทราบว่า พวกข้าพระองค์จะไม่ปรนนิบัติพระของพระองค์ หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งขึ้น"" ดาเนียล 3:16–18 (KJV ไทย) "เมื่อถึงวันนัด เฮโรดทรงเครื่องกษัตริย์เสด็จประทับบนราชบัลลังก์ แล้วมีพระราชดำรัสแก่เขา คนทั้งหลายจึงร้องขึ้นว่า "เป็นพระสุรเสียงของพระ มิใช่เสียงมนุษย์" ในทันใดนั้น ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ท่านเกิดโรคร้าย เพราะท่านมิได้ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า แล้วก็มีตัวหนอนกัดกินร่างกายของท่านจนถึงแก่พิราลัย" กิจการ 12:21–23 (KJV ไทย) "เขาทั้งหลายได้

บูชาพญานาคที่ได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า “ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้”” วิวรณ์ 13:4 (KJV ไทย) “และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้” วิวรณ์ 13:15 (KJV ไทย) “พวกที่รักของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงเสียจากการนับถือรูปเคารพ” 1 โครินธ์ 10:14 (KJV ไทย) “ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย จงระวังรักษาตัวไว้ให้พ้นจากรูปเคารพ เอเมน” 1 ยอห์น 5:21 (KJV ไทย) “เขาทูลพระองค์ว่า “ของซีซาร์” แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า “เหตุฉะนั้นของของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า”” มัทธิว 22:21 (KJV ไทย) “จะเป็นอันตรายอะไรเล่าที่จะกล่าวว่า เจ้านายซีซาร์ และถวายเครื่องบูชา...” มรณสักขีของโพลีคาร์ป, บทที่ 8, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1) “จงสาบานโดยโชคชะตาของซีซาร์ จงกลับใจ และกล่าวว่า จงกำจัดพวกคนไม่มีพระเสีย” ... “ข้าพเจ้าได้ปรนนิบัติพระองค์มาแปดสิบหกปี และพระองค์ไม่เคยทรงทำร้ายข้าพเจ้าเลย...” มรณสักขีของโพลีคาร์ป, บทที่ 9, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

บันทึกของผู้ว่าราชการชาวโรมัน (แหล่งข้อมูลโบราณที่ไม่ใช่คริสเตียน)

“บรรดาผู้ที่ปฏิเสธว่าตนเป็นหรือเคยเป็นคริสเตียน เมื่อพวกเขาได้อัญเชิญเทพเจ้าด้วยถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบอกให้กล่าว ได้ถวายคำอธิษฐานพร้อมด้วยกำยานและเหล้าองุ่นแก่รูปของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าได้สั่งให้นำมาเพื่อจุดประสงค์นี้พร้อมกับรูปปั้นของเทพเจ้าทั้งหลาย และยิ่งกว่านั้นได้สาปแช่งพระคริสต์—ซึ่งว่ากันว่าผู้ที่เป็นคริสเตียนแท้จริงไม่อาจถูกบังคับให้ทำสิ่งใดในเหล่านี้ได้เลย...” พลินีผู้เยาว์, จดหมาย 10.96, ถึงจักรพรรดิทราจัน (ราว ค.ศ. 112), ฉบับแปลภาษาอังกฤษตามที่ James J. O’Donnell เผยแพร่, Georgetown University, faculty.georgetown.edu/jod/texts/pliny.html (หน้านั้นมิได้ระบุชื่อผู้แปล) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ O’Donnell)

12

“ผู้ใดทำให้โลหิตของมนุษย์ไหล ผู้อื่นจะทำให้ผู้นั้นโลหิตไหล เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์” ปฐมกาล 9:6 (KJV ไทย) “อย่าฆ่าคน” อพยพ 20:13 (KJV ไทย) “หกสิ่งเหล่านี้พระเยโฮวาห์ทรงเกลียด เออ มีเจ็ดสิ่งเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนสำหรับพระองค์ ตายโส ลิ้นมุสา และมือที่ทำโลหิตไร้ผิดให้ตก...” สุภาษิต 6:16–17 (KJV ไทย) “ท่านฆ่าบุตรชายและบุตรสาวของท่านถวายเป็นเครื่องสักการบูชาแก่ปีศาจ ท่านเทโลหิตผู้ไร้ผิดออกมาคือโลหิตบุตรชายบุตรสาวของท่าน ผู้ซึ่งท่านได้ฆ่าเป็นเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพแห่งคานาอัน แผ่นดินก็มลทินไปด้วยโลหิต” เพลงสดุดี 106:37–38 (KJV ไทย) “เพราะว่าประชาชนได้ละทิ้งเรา และได้ห่างเหินไปจากสถานที่นี้ และได้เผาเครื่องหอมในที่นี้เพื่อบูชาแก่พระอื่น ผู้ซึ่งตัวเขาเอง หรือบรรพบุรุษของเขา หรือบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ไม่รู้จัก และเพราะเขาได้กระทำให้โลหิตของผู้ไม่มีผิดเต็มในที่นี้ และได้สร้างปูชนียสถานสูงสำหรับพระบาอัล เพื่อจะเผาบุตรชายของเขาเสียในไฟ เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระบาอัล ซึ่งเรามิได้บัญชาหรือให้ประกาศิต หรือได้นึกในใจของเรา...” เยเรมีย์ 19:4–5 (KJV ไทย) “เพราะพระองค์ทรงปั้นส่วนภายในของข้าพระองค์ พระองค์ทรงทอข้าพระองค์เข้าด้วยกันในครรภ์มารดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะข้าพระองค์ถูกสร้างมาอย่างแปลกประหลาดและน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์มหัศจรรย์ จิตใจข้าพระองค์ทราบเรื่องนี้อย่างดี เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้ ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์ พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์ในเมื่อยังไม่สมบูรณ์ ในวันทั้งหลายที่กำลังประกอบขึ้น เมื่อครั้งไม่เกิดขึ้น อวัยวะทั้งหลายของข้าพระองค์ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์” เพลงสดุดี 139:13–16 (KJV ไทย) ““เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้

ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์ เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้พยากรณ์ให้แก่บรรดาประชาชาติ"" เยเรมีย์ 1:5 (KJV ไทย) "...อย่าฆ่าเด็กโดยการทำแท้ง และอย่าฆ่าสิ่งที่ได้ให้กำเนิดแล้ว..." ดีดาเค, บทที่ 2, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 7 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 7) "พวกเขาแต่งงานเหมือนอย่าง [คนอื่นๆ] ทั้งปวง พวกเขามีบุตร แต่พวกเขาไม่ทำลายลูกหลานของตน" จดหมายถึงไดออกเนทัส, บทที่ 5, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1) "และเมื่อเรากล่าวว่าผู้หญิงที่ใช้ยาเพื่อทำแท้งได้กระทำฆาตกรรม และจะต้องให้การต่อพระเจ้าเรื่องการทำแท้งนั้น เราจะกระทำฆาตกรรมได้โดยหลักการอันใดเล่า?" เอเธนากอรัสแห่งเอเธนส์, คำวิงวอนเพื่อคริสเตียน, บทที่ 35, แปลโดย B. P. Pratten, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 2 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 2)

13

"ต่อมาเมื่อจิตใจของเขาร่าเริงเต็มที่แล้ว เขาจึงพูดว่า "จงเรียกแซมสันมาเล่นตลกให้เราดู" เขาจึงไปเรียกแซมสันออกมาจากเรือนจำ แซมสันก็มาเล่นตลกต่อหน้าเขา เขาพาท่านมายืนอยู่ระหว่างเสา" ผู้วินิจฉัย 16:25 (KJV ไทย) "เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งเราผู้เป็นอัครสาวกไว้ในที่สุดปลาย เหมือนผู้ที่ได้ถูกปรับโทษให้ถึงตาย เพราะว่าโลกคือทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์มองดูเราด้วยความพิศวง" 1 โครินธ์ 4:9 (KJV ไทย) "แต่ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคราวก่อนนั้น หลังจากที่ท่านได้รับความสว่างแล้ว ท่านได้อดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง บางทีท่านก็ถูกประจานให้อับอายขายหน้าและถูกข่มเหง บางทีท่านก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูกข่มเหงนั้น" ฮีบรู 10:32–33 (KJV ไทย) "โฮโนริอุส ผู้ได้รับมรดกจักรวรรดิแห่งยุโรป ได้ยุติการต่อสู้ของนักสู้กลาดิเอเตอร์ซึ่งจัดขึ้นในกรุงโรมมาช้านาน เหตุที่เขากระทำเช่นนั้นเกิดจากเหตุการณ์ต่อไปนี้ ชายคนหนึ่งชื่อเทเลมาคัสได้ถือชีวิตแบบนักพรต เขาออกเดินทางมาจากตะวันออก และด้วยเหตุนี้จึงได้มายังกรุงโรม ที่นั่น ขณะที่การแสดงอันน่าสะอิดสะเอียนนั้นกำลังจัดแสดงอยู่ เขาได้เข้าไปในสนามกีฬาเอง และเมื่อก้าวลงไปในลานต่อสู้ ก็พยายามหยุดยั้งคนทั้งหลายที่กำลังใช้อาวุธต่อสู้กันอยู่ ผู้ชมการเข่นฆ่านั้นโกรธแค้น และด้วยแรงดลใจจากความเกรี้ยวกราดอันบ้าคลั่งของปิศาจผู้ชื่นชอบการกระทำอันนองเลือดเหล่านั้น ได้เอาหินขว้างผู้สร้างสันติจนตาย เมื่อจักรพรรดิผู้น่าชื่นชมได้รับทราบเรื่องนี้ ท่านก็นับเทเลมาคัสเข้าในหมู่มรณสักขีผู้มีชัย และยุติการแสดงอันอธรรมนั้นเสีย" ธีโอดอเรต, ประวัติศาสตร์คริสตจักร 5.26, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 2, เล่ม 3, บรรณาธิการ Philip Schaff และ Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1892) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF2 3) "เพราะทันทีที่เขาเห็นโลหิตนั้น เขาก็ได้ดื่มความดุร้ายชนิดหนึ่งเข้าไปพร้อมกัน และเขาก็ไม่หันหน้าหนี แต่จ้องตาดู ดื่มความบ้าคลั่งเข้าไปโดยไม่รู้ตัว และเพลิดเพลินกับการต่อสู้อันผิดบาปนั้น และมืนเมาไปกับการบันเทิงอันนองเลือด" ออกัสติน, คำสารภาพ 6.8.13, แปลโดย J. G. Pilkington, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 1, เล่ม 1, บรรณาธิการ Philip Schaff (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF1 1) "แต่พวกเรา ผู้ถือว่าการดูคนถูกประหารชีวิตก็เกือบเท่ากับการฆ่าเขาเอง ได้ละทิ้งการแสดงเช่นนั้นเสีย" เอเธนากอรัสแห่งเอเธนส์, คำวิงวอนเพื่อคริสเตียน, บทที่ 35, แปลโดย B. P. Pratten, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 2 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 2)

14

“พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เพราะเหตุการละเมิดของอิสราเอล สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้ขายคนชอบธรรมเอาเงิน และขายคนขัดสนเอารองเท้าคู่เดียว ซึ่งกระหายหาฝุ่นละอองแห่งแผ่นดินโลกบนศีรษะของคนจน และผลักคนที่ถ่อมใจออกเสียจากหนทางของเขา บุตรชายและบิดาของเขาเข้าหาหญิงคนเดียวกัน เพื่อลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเรา...” อาโมส 2:6–7 (KJV ไทย) “เพราะว่าเจ้าทั้งหลายเหยียบย่ำคนยากจน และเอาส่วยข้าวสาลีไปเสียจากเขา เจ้าจึงสร้างตึกด้วยศิลาสกัด แต่เจ้าจะไม่ได้อยู่ในตึกนั้น เจ้าทำสวนองุ่นที่ร่มรื่น แต่เจ้าจะไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นจากสวนนั้น เพราะเรารู้ว่าการละเมิดของเจ้ามีเท่าใด และบาปของเจ้ามากมายสักเท่าใด เจ้าทั้งหลายผู้ข่มใจคนชอบธรรม ผู้รับสินบน และขับไล่คนขัดสนออกไปเสียจากประตูเมือง” อาโมส 5:11–12 (KJV ไทย) “บุคคลผู้บีบบังคับคนยากจน ดูถูกพระผู้สร้างของเขา แต่บุคคลที่ถวายเกียรติแด่พระองค์ก็เอ็นดูต่อคนขัดสน” สุภาษิต 14:31 (KJV ไทย) “อย่าปล้นคนยากจน เพราะเขาเป็นคนยากจน หรือบีบคั้นคนทุกข์ใจที่ประตูเมือง เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงว่าความแทนเขา และริบชีวิตของผู้ที่ริบเขา” สุภาษิต 22:22–23 (KJV ไทย) “พระเยโฮวาห์จะทรงเข้าพิพากษาพวกผู้ใหญ่และเจ้านายชนชาติของพระองค์ “เจ้าทั้งหลายนี่แหละซึ่งได้กลืนกินสวนองุ่นเสีย ของที่ริบมาจากคนจนก็อยู่ในเรือนของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ทุบชนชาติของเราเป็นชิ้นๆ และได้บดบี้หน้าของคนจนนั้นเจ้าหมายความว่ากระไร” องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” อิสยาห์ 3:14–15 (KJV ไทย) “ดูเถิด ท่านผู้มั่งมี จงร้องไห้โอดครวญเพราะความวิบัติซึ่งจะเกิดขึ้นกับท่าน ทรัพย์สมบัติของท่านก็ผุพังไป และมอดก็กัดกินเสื้อผ้าของท่าน ทองและเงินของท่านก็เกิดสนิม และสนิมนั้นจะเป็นพยานหลักฐานต่อท่าน และจะกินเนื้อท่านดุจไฟ ท่านได้สั่งสมสมบัติไว้แล้วสำหรับวันสุดท้าย ดูเถิด ค่าจ้างของคนงานที่ได้เกี่ยวข้าวในนาของท่าน ซึ่งท่านได้ฉ้อโกงไว้นั้น ก็ร่ำร้องขึ้น และเสียงร้องของคนที่เกี่ยวข้าวนั้น ได้ทราบถึงพระกรรณขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งจอมโยธาแล้ว” ยากอบ 5:1–4 (KJV ไทย) “ส่วนคนเหล่านั้นที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในการทดลองและติดบ่วงแร้ว และในตัณหาหลายอย่างอันโฉดเขลาและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องจมลงถึงความพินาศเสื่อมสูญไป ด้วยว่าการรักเงินนั้นเป็นรากเหง้าแห่งความชั่วทั้งสิ้น ขณะที่บางคนโลภสิ่งเหล่านี้จึงได้หลงไปจากความเชื่อนั้น และทิ่มแทงตัวของเขาเองให้ทะลุด้วยความทุกข์ใจเป็นอันมาก” 1 ทิโมธี 6:9–10 (KJV ไทย)

คริสตจักรยุคแรก

“อย่าหันหนีจากผู้ที่ขัดสน แต่จงแบ่งปันทุกสิ่งกับพี่น้องของท่าน...” ดีดาเค, บทที่ 4, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 7 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 7) “เพราะฉะนั้น แทนที่จะซื้อที่ดิน จงซื้อจิตวิญญาณที่ทุกข์ยาก ตามที่แต่ละคนสามารถทำได้ และจงเยี่ยมเยียนหญิงม่ายและเด็กกำพร้า และอย่ามองข้ามพวกเขา และจงใช้ทรัพย์สมบัติของท่านและสิ่งที่ท่านได้ตระเตรียมไว้ทั้งสิ้น ซึ่งท่านได้รับมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า กับที่ดินและบ้านเรือนเช่นนั้น เพราะเพื่อจุดประสงค์นี้เองที่พระอาจารย์ได้ทรงทำให้ท่านมั่งมี เพื่อท่านจะได้ปฏิบัติการรับใช้เหล่านี้ถวายแด่พระองค์...” ผู้เลี้ยงแกะของเฮอร์มาส, อุปมา 1, แปลโดย F. Crombie, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 2 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 2)

เอกสารของสมเด็จพระสันตะปาปา

“การโกงค่าจ้างที่ผู้ใดพึงได้รับเป็นอาชญากรรมใหญ่หลวง ซึ่งร้องเรียกพระพิโรธแห่งสวรรค์ให้ลงโทษ” สมเด็จพระสันตะปาปาลีโอที่ 13, Rerum Novarum, สมณสาสน์ว่าด้วยทุนและแรงงาน, 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1891, ตอนที่ 20 (Vatican City: Libreria Editrice Vaticana), vatican.va (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ) ในตอนเดียวกันนั้น สมณสาสน์ได้ประณามความพยายามใดๆ “ที่จะบีบบังคับผู้ยากไร้และผู้ขัดสนเพื่อแสวงหากำไร” และกล่าวว่า “การ

เก็บเกี่ยวผลกำไรจากความจำเป็นของผู้อื่น” “เป็นที่ประณามโดยกฎหมายทั้งปวง ทั้งของมนุษย์และของพระเจ้า” อ้างแล้ว (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ)

15

“ผู้ใดลักคนไปขายก็ดี หรือมีผู้พบคนที่ถูกลักไปอยู่ในมือของผู้นั้นก็ดี ผู้ลักนั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงตายเป็นแน่” อพยพ 21:16 (KJV ไทย) “ถ้าชายคนใดถูกเขาจับได้ว่าได้ลักพี่น้องคนอิสราเอลคนหนึ่งคนใดไปใช้เป็นทาสหรือขายเสีย ขโมยคนนั้นจะต้องมีโทษถึงตาย ดังนี้แหละท่านจะกำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน” พระราชบัญญัติ 24:7 (KJV ไทย) “คือโดยรู้ว่าพระราชบัญญัตินั้นมิได้ทรงบัญญัติไว้สำหรับคนชอบธรรม แต่ทรงบัญญัติไว้สำหรับคนอยู่นอกพระราชบัญญัติและคนดื้อด้าน คนอธรรมและคนบาป คนไม่บริสุทธิ์และคนหมิ่นประมาท คนฆาตกรรมพ่อ คนฆาตกรรมแม่ คนฆ่าคน คนล่วงประเวณี พวกกะเทย ผู้ร้ายลักคน คนโกหก คนทวนสบถ และอะไรๆที่ขัดกับคำสอนอันถูกต้อง...” 1 ทิโมธี 1:9–10 (KJV ไทย) “บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะร่ำไห้ครั่ำครวญเพราะนครนั้น เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่างๆ ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภาชนะที่ทำด้วยงา บรรดาภาชนะไม้ที่มีราคามาก ภาชนะทองสัมฤทธิ์ ภาชนะเหล็ก ภาชนะหินอ่อน อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า รถรบ และทาส และชีวิตมนุษย์” วิวรณ์ 18:11–13 (KJV ไทย) “จะไม่เป็นยิวหรือกรีก จะไม่เป็นทาสหรือไทย จะไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์” กาลาเทีย 3:28 (KJV ไทย) “บัดนี้เขามิใช่เป็นทาสอีกต่อไป แต่ดียิ่งกว่าทาส คือเป็นพี่น้องที่รัก เขาเป็นที่รักมากของข้าพเจ้า แต่คงจะเป็นที่รักของท่านมากยิ่งกว่านั้นอีก ทั้งในเนื้อหนังและในองค์พระผู้เป็นเจ้า” ฟีเลโมน 1:16 (KJV ไทย) “‘ข้าพเจ้าได้ทาสชายและทาสหญิงมา’ ท่านกำลังตัดสินให้มนุษย์ซึ่งธรรมชาติของพวกเขาเป็นไทและมีลักษณะแห่งเจตจำนงเสรี ต้องตกเป็นทาส ... ท่านตีราคาพระฉายาของพระเจ้าไว้กี่โอโบลเล่า?” เกรกอรีแห่งนิสสา, บทเทศนาว่าด้วยหนังสือปัญญาจารย์ 4, แปลโดย Andrew Maguire, Early Church Texts (earlychurchtexts.com) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ Maguire)

16

“อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชายหรือบุตรสาวของเขาลุยไฟ อย่าให้ผู้ใดเป็นคนทำนาย เป็นหมอดู เป็นหมอจับยามดูเหตุการณ์ หรือเป็นนักวิทยาคม เป็นหมอผี เป็นคนทรง เป็นพ่อมดแม่มด หรือเป็นหมอพราย เพราะทุกคนที่กระทำสิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นที่สะอิดสะเอียนแด่พระเยโฮวาห์ และด้วยเหตุจากการกระทำที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจึงทรงขับไล่เขาออกไปจากเบื้องหน้าท่าน” พระราชบัญญัติ 18:10–12 (KJV ไทย) “อย่าไปหาคนทรงหรือพ่อมดแม่มด อย่าเที่ยวค้นหา ให้ตนมลทินไปเพราะเขาเลย เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” เลวีนิติ 19:31 (KJV ไทย) “และเมื่อเขาทั้งหลายจะกล่าวแก่พวกท่านว่า “จงปรึกษากับคนทรงและพ่อมดแม่มดผู้ร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ” ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ ควรเขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ” อิสยาห์ 8:19 (KJV ไทย) “เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความดื้อดึงก็เป็นเหมือนความชั่วช้าและการไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวจนะของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์”” 1 ซามูเอล 15:23 (KJV ไทย) “และหลายคนที่ใช้เวทมนตร์ได้เอาตำราของตนมาเผาเสียต่อหน้าคนทั้งปวง ตำราเหล่านั้นคิดเป็นราคาถึงห้าหมื่นเหรียญเงิน” กิจการ 19:19 (KJV ไทย) “แล้วการงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการเล่นชู้ การล่วงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การนับถือพ่อมดหมอผี การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การทุ่มเถียงกัน การใฝ่สูง การแตกก๊กกัน การอิจฉากัน การฆาตกรรม การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกเร และการอื่นๆในทำนองนี้อีก เหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็น

มรดก” กาลาเทีย 5:19–21 (KJV ไทย) “แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าสะอิดสะเอียน ฆาตกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พูดมุสานั้น จะได้รับส่วนของตนในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความตายครั้งที่สอง”” วิวรณ์ 21:8 (KJV ไทย) “ลูกเอ๋ย อย่าเป็นผู้ถือลางบอกเหตุ เพราะสิ่งนั้นนำไปสู่การไหว้รูปเคารพ อย่าเป็นผู้ใช้คาถา หรือนักโหราศาสตร์...” ดีดาเค, บทที่ 3, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 7 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 7) “ผู้ที่อยู่ในคณะปุโรหิตหรือในคณะนักบวช จะต้องไม่เป็นนักเวทมนตร์ ผู้ใช้คาถา นักคณิตศาสตร์ หรือนักโหราศาสตร์ และจะต้องไม่ทำสิ่งที่เรียกว่าเครื่องราง ซึ่งเป็นโซ่ตรวนสำหรับจิตวิญญาณของพวกเขาเอง และผู้ที่สวมสิ่งเหล่านั้น เราสั่งให้ขับออกจากคริสตจักร” สังคายนาแห่งเลาดีเซีย, กฎข้อที่ 36, แปลโดย Henry R. Percival, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 2, เล่ม 14, บรรณาธิการ Philip Schaff และ Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1900) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF2 14)

หนังสือคำสอน

“การทำนายทุกรูปแบบจะต้องถูกปฏิเสธ: การหันไปพึ่งซาตานหรือปิศาจ การเรียกวิญญาณคนตาย หรือการปฏิบัติอื่นๆที่สันนิษฐานอย่างผิดๆว่าจะ ‘เปิดเผย’ อนาคต การดูดวงชะตา โหราศาสตร์ การดูลายมือ การตีความลางบอกเหตุและการเสี่ยงทาย ปรากฏการณ์ของญาณทิพย์ และการหันไปพึ่งผู้ติดต่อกับวิญญาณ ล้วนซ่อนความปรารถนาที่จะมีอำนาจเหนือเวลา ประวัติศาสตร์ และในที่สุดเหนือมนุษย์คนอื่นๆ ตลอดจนความปรารถนาที่จะเอาใจอำนาจที่ซ่อนเร้น สิ่งเหล่านี้ขัดต่อเกียรติ ความเคารพ และความยำเกรงด้วยความรักที่เราพึงมีต่อพระเจ้าแต่ผู้เดียว” คำสอนของคริสตจักรคาทอลิก, พิมพ์ครั้งที่ 2 (Vatican City: Libreria Editrice Vaticana, 1997), ข้อ 2116 (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษ)

17

“แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงเอลียาห์ชาวทิชบีว่า “จงลุกขึ้นแล้วลงไปพบอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลผู้อยู่ในสะมาเรีย ดูเถิด เขาอยู่ในสวนองุ่นของนาโบท ที่เขาไปยึดเอาเป็นกรรมสิทธิ์ เจ้าจงพูดกับเขาว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ท่านได้ฆ่าและได้ยึดถือเอาเป็นกรรมสิทธิ์ด้วยหรือ’ และเจ้าจงพูดกับเขาว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดั่งนี้ว่า ในที่ซึ่งสุนัขเลียโลหิตของนาโบท สุนัขจะเลียโลหิตของเจ้าด้วย’”” 1 พงศ์กษัตริย์ 21:17–19 (KJV ไทย) “เจ้านายในท่ามกลางแผ่นดินเป็นเหมือนสุนัขป่าที่ฉีกเหยื่อ ทำให้โลหิตตก ทำลายชีวิตเพื่อจะเอากำไรที่อสัตย์” เอเสเคียล 22:27 (KJV ไทย) “และข้าพเจ้ากล่าวว่า โอ ท่านทั้งหลายผู้เป็นประมุขของยาโคบ คือบรรดาผู้ครอบครองวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟัง ท่านทั้งหลายต้องทราบความยุติธรรมไม่ใช่หรือ ท่านทั้งหลายผู้เกลียดชังความดีและรักความชั่ว ผู้ที่ฉีกหนังออกจากประชาชนของเรา และฉีกเนื้อออกจากกระดูกของเขาทั้งหลาย ผู้ที่กินเนื้อชนชาติของเรา และถลกหนังออกจากตัวเขาทั้งหลาย และหักกระดูกของเขา และสับเขาเป็นชิ้นๆ เหมือนกับทำไว้ใส่หม้อ และเหมือนเนื้อที่อยู่ในหม้อขนาดใหญ่” มีคาห์ 3:1–3 (KJV ไทย) “บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกตั้งตนเองขึ้น และนักปกครองปรึกษากันต่อสู้พระเยโฮวาห์และผู้รับการเจิมของพระองค์กล่าวว่า “ให้เราระเบิดสายแอกของเขาให้ขาดสะบั้น และขจัดบังเหียนของเขาให้พ้นจากเรา” พระองค์ผู้ประทับในสวรรค์จะทรงพระสรวล องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเย้ยหยันเขาเหล่านั้น” เพลงสดุดี 2:2–4 (KJV ไทย) “เมื่อความยุติธรรมถูกนำไปเสียแล้ว อาณาจักรทั้งหลายจะเป็นอะไรเล่า นอกจากการปล้นครั้งใหญ่?” ออกัสติน, นครแห่งพระเจ้า 4.4, แปลโดย Marcus Dods, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 1, เล่ม 2, บรรณาธิการ Philip Schaff (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1887) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF1 2) “ข้าพเจ้าไม่กล้าถวายเครื่องบูชา หากท่านตั้งใจจะอยู่ที่นั่นด้วย” แอมโบรสแห่งมิลาน, จดหมาย 51.13, ถึงจักรพรรดิเธโอโดซิอุส, แปลโดย H. de Romestin, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 2, เล่ม 10, บรรณาธิการ Philip

Schaff และ Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF2 10)

18

“เมื่อซีโมนเห็นว่า คนเหล่านั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการวางมือของอัครสาวก จึงนำเงินมาให้อัครสาวก และว่า “ขอให้ข้าพเจ้ามีฤทธิ์อย่างนี้ด้วย เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าจะวางมือบนผู้ใด ผู้นั้นจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่ซีโมนว่า “ให้เงินของเจ้าพินาศไปด้วยกันกับเจ้าเถิด เพราะเจ้าคิดว่าจะซื้อของประทานแห่งพระเจ้าด้วยเงินได้ เจ้าไม่มีส่วนหรือส่วนแบ่งในการนี้เลย เพราะใจของเจ้าไม่ซื่อตรงในสายพระเนตรของพระเจ้า” กิจการ 8:18–21 (KJV ไทย) ““บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษบรรดาผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่พวกผู้เลี้ยงแกะดังนี้ว่า วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล ผู้เลี้ยงตัวเอง ผู้เลี้ยงแกะย่อมเลี้ยงแกะมิใช่หรือ เจ้ารับประทานไขมัน เจ้าคลุมกายของเจ้าด้วยขนแกะ เจ้าฆ่าแกะตัวอ้วนๆ แต่เจ้าหาได้เลี้ยงแกะไม่ ตัวที่อ่อนเพลียเจ้าก็ไม่เสริมกำลัง ตัวที่เจ็บเจ้าก็ไม่รักษา ตัวที่กระดูกหักเจ้าก็มิได้พันผ้า ตัวที่ถูกขับไล่ออกไปเจ้าก็มิได้ไปตามกลับมา ตัวที่หายไปเจ้าก็มิได้เสาะหา และเจ้าได้ปกครองเขาด้วยการบังคับและด้วยการข่มขี่เบียดเบียน” เอเสเคียล 34:2–4 (KJV ไทย) “ผู้เป็นประมุขของเมืองนี้ตัดสินความด้วยเห็นแก่สินบน ปุโรหิตของเธอสั่งสอนด้วยเห็นแก่สินจ้าง ผู้พยากรณ์ของเธอทำนายด้วยเห็นแก่เงิน ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายยังอิงพระเยโฮวาห์และกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางเรามิใช่หรือ ไม่มีความชั่วอย่างไรเกิดขึ้นแก่เราได้”” มีคาห์ 3:11 (KJV ไทย) “จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่กับท่าน จงเอาใจใส่ดูแล ไม่ใช่ด้วยความฝืนใจ แต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของอันเป็นมลทิน แต่ด้วยใจพร้อม และไม่ใช่เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขี่ผู้สืบทอดของพระเจ้า แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น” 1 เปโตร 5:2–3 (KJV ไทย) “เพราะว่าศิษยาภิบาลนั้น ในฐานะที่เป็นผู้รับมอบฉันทะจากพระเจ้า ต้องเป็นคนที่ไม่มีข้อตำหนิ ไม่เป็นคนเย่อหยิ่ง ไม่เป็นคนเลือดร้อน ไม่เป็นนักเลงสุรา ไม่เป็นนักเลงหัวไม้ และไม่เป็นคนโลภมักได้...” ทิตัส 1:7 (KJV ไทย) “พระเยซูจึงเสด็จเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้า ทรงขับไล่บรรดาผู้ซื้อขายในพระวิหารนั้น และคว่ำโต๊ะผู้รับแลกเงิน กับทั้งคว่ำที่นั่งผู้ขายนกเขาเสีย และตรัสกับเขาว่า “มีพระวจนะเขียนไว้ว่า ‘นิเวศของเราเขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศอธิษฐาน’ แต่เจ้าทั้งหลายมากระทำให้เป็น ‘ถ้ำของพวกโจร’”” มัทธิว 21:12–13 (KJV ไทย) “เนื่องจากคนจำนวนมากที่อยู่ในทะเบียนของคณะนักบวช ได้ติดตามความโลภและความอยากได้กำไร จนลืมพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งกล่าวว่า ‘เขาไม่ได้ให้ยืมเงินของเขาเพื่อเอาดอกเบี้ย’ และในการให้ยืมเงินก็เรียกเอาหนึ่งในร้อยของจำนวนเงิน [เป็นดอกเบี้ยรายเดือน] สังคายนาอันศักดิ์สิทธิ์และยิ่งใหญ่จึงเห็นเป็นการยุติธรรมว่า หากหลังจากกฤษฎีกานี้ พบผู้ใดรับดอกเบี้ย ไม่ว่าเขาจะกระทำโดยการทำธุรกรรมลับหรือโดยวิธีอื่น เช่น โดยเรียกเอาเงินต้นทั้งหมดและอีกครึ่งหนึ่ง หรือโดยใช้อุบายอื่นใดก็ตามเพื่อผลประโยชน์อันสกปรก ผู้นั้นจะต้องถูกปลดออกจากคณะนักบวช และชื่อของเขาจะต้องถูกลบออกจากทะเบียน” สังคายนาแห่งไนเซียครั้งที่หนึ่ง (ค.ศ. 325), กฎข้อที่ 17, แปลโดย Henry R. Percival, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 2, เล่ม 14, บรรณาธิการ Philip Schaff และ Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1900) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF2 14) “หากบิชอปผู้ใดกระทำการแต่งตั้งเพื่อเงิน และนำพระคุณซึ่งไม่อาจซื้อขายได้ออกขาย และแต่งตั้งบิชอป บิชอปประจำชนบท (chorepiscopus) เพรสไบเตอร์ หรือมัคนายก หรือผู้อื่นใดที่นับอยู่ในคณะนักบวชเพื่อเงิน หรือแต่งตั้งผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย หรือผู้ดูแลเพื่อเงิน หรือแต่งตั้งผู้รับใช้ของคริสตจักรผู้อื่นใดก็ตามเพื่อผลประโยชน์อันโสมมส่วนตน [ก็ให้]ผู้ที่ได้พยายามกระทำการนี้และถูกพิสูจน์ว่ามีความผิด ต้องเสียตำแหน่งส่วนตัวของตน...” สังคายนาแห่งคาลซีดอน (ค.ศ. 451), กฎข้อที่ 2, ใน Decrees of the Ecumenical Councils, บรรณาธิการ Norman P. Tanner, เล่ม 1 (London: Sheed & Ward; Washington, DC: Georgetown University Press, 1990), ตามที่ทำซ้ำไว้ที่

papalencyclicals.net (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ Tanner) (ข้อความออนไลน์เขียนว่า “led him”; แก้ไขไว้ในวงเล็บเหลี่ยม)

19

“พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ท่านเห็นพร้อมกันในทางวาจา และไม่มีการแตกแยกกันระหว่างพวกท่าน แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในทางความคิดและตัดสินอย่างเดียวกัน” 1 โครินธ์ 1:10 (KJV ไทย) “ข้าพระองค์มิได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้พวกเดียว แต่เพื่อคนทั้งปวงที่จะเชื่อในข้าพระองค์เพราะถ้อยคำของเขา เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระองค์คือพระบิดาทรงสถิตในข้าพระองค์ และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์และกับข้าพระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” ยอห์น 17:20–21 (KJV ไทย) “จงเพียรพยายามเอาสันติสุขผูกมัดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวของพระวิญญาณ มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียว เหมือนมีความหวังใจอันเดียวที่เนื่องในการที่ทรงเรียกท่าน มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง ผู้ทรงอยู่เหนือคนทั้งปวง และทั่วคนทั้งปวง และในท่านทั้งปวง” เอเฟซัส 4:3–6 (KJV ไทย) “ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าเมื่อท่านยังอิจฉากันโต้เถียงกัน และแตกแยกกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ดำเนินตามมนุษย์สามัญดอกหรือ” 1 โครินธ์ 3:3 (KJV ไทย) “เหตุใดจึงมีการวิวาท ความวุ่นวาย การแบ่งแยก การแตกแยก และสงครามในหมู่ท่าน? ... เหตุใดเราจึงแบ่งแยกและฉีกอวัยวะของพระคริสต์ออกเป็นชิ้นๆ และก่อการวิวาทต่อสู้กายของเราเอง และได้ไปถึงความบ้าคลั่งถึงขนาดลืมไปว่า ‘เราต่างเป็นอวัยวะของกันและกัน?’” เคลเมนต์แห่งโรม, จดหมายฉบับที่หนึ่งถึงชาวโครินธ์, บทที่ 46, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1) “ผู้ที่ไม่มีคริสตจักรเป็นมารดา จะมีพระเจ้าเป็นพระบิดาอีกไม่ได้” ไซเปรียนแห่งคาร์เธจ, ว่าด้วยเอกภาพของคริสตจักร, ตอนที่ 6, แปลโดย Ernest Wallis, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 5 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 5) “...เสื้อของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ถูกแบ่งหรือถูกตัดเลย แต่ได้รับไปเป็นเสื้อทั้งตัว และผู้ที่จับสลากกันเรื่องเสื้อของพระคริสต์ได้ครอบครองไว้เป็นเสื้อคลุมที่ไม่เสียหายและไม่ถูกแบ่ง...” ไซเปรียนแห่งคาร์เธจ, ว่าด้วยเอกภาพของคริสตจักร, ตอนที่ 7, แปลโดย Ernest Wallis, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 5 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 5)

20

“เหตุดังนั้นผู้ใดจะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย แต่ผู้ใดจะปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย” มัทธิว 10:32–33 (KJV ไทย) “ในเวลานั้นเขาจะมอบท่านทั้งหลายไว้ให้ทนทุกข์ลำบากและจะฆ่าท่านเสีย และประชาชาติต่างๆจะเกลียดชังพวกท่านเพราะนามของเรา คราวนั้นคนเป็นอันมากจะถดถอยไปและทรยศกันและกัน ทั้งจะเกลียดชังซึ่งกันและกัน” มัทธิว 24:9–10 (KJV ไทย) “แต่เปโตรพูดว่า “พ่อเอ๋ย ที่ท่านว่านั้นข้าไม่รู้เรื่อง” เมื่อเปโตรกำลังพูดยังไม่ทันขาดคำ ในทันใดนั้นไก่ก็ขัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเหลียวดูเปโตร แล้วเปโตรก็ระลึกถึงคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้แก่เขาว่า “ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเราถึงสามครั้ง” แล้วเปโตรก็ออกไปข้างนอกร้องไห้เป็นทุกข์นัก” ลูกา 22:60–62 (KJV ไทย) “แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ แต่ถ้าผู้ใดเสื่อมถอย ใจของเราจะไม่มีความพอใจในคนนั้นเลย’ แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่กลับถอยหลังถึงความพินาศ แต่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่รอด” ฮีบรู

10:38–39 (KJV ไทย) “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เรารู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเป็นที่นั่งของซาตาน เจ้ายึดนามของเราไว้มั่น และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาที่อันทีพาผู้เป็นพยานที่สัตย์ซื่อของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้าในที่ซึ่งซาตานอยู่” วิวรณ์ 2:13 (KJV ไทย) “ทันทีที่ได้ยินถ้อยคำแรกของศัตรูผู้ข่มขู่ พี่น้องจำนวนมากที่สุดก็ทรยศต่อความเชื่อของตน และล้มลง มิใช่โดยการโจมตีของการข่มเหง แต่ล้มลงเองโดยการตกไปด้วยใจสมัคร” ไซเปรียนแห่งคาร์เธจ, ว่าด้วยผู้ที่ล้มลง, ตอนที่ 7, แปลโดย Ernest Wallis, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 5 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 5) “แท้จริง พวกเขาไม่ได้รอให้ถูกจับกุมก่อนจึงขึ้นไป หรือรอให้ถูกสอบสวนก่อนจึงปฏิเสธ พวกเขาวิ่งไปยังตลาดเองโดยสมัครใจ...” ไซเปรียนแห่งคาร์เธจ, ว่าด้วยผู้ที่ล้มลง, ตอนที่ 8, แปลโดย Ernest Wallis, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 5 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 5)

บันทึกของผู้ว่าราชการชาวโรมัน (แหล่งข้อมูลโบราณที่ไม่ใช่คริสเตียน)

“บรรดาผู้ที่ปฏิเสธว่าตนเป็นหรือเคยเป็นคริสเตียน เมื่อพวกเขาได้อัญเชิญเทพเจ้าด้วยถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบอกให้กล่าว ได้ถวายคำอธิษฐานพร้อมด้วยกำยานและเหล้าองุ่นแก่รูปของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าได้สั่งให้นำมาเพื่อจุดประสงค์นี้พร้อมกับรูปปั้นของเทพเจ้าทั้งหลาย และยิ่งกว่านั้นได้สาปแช่งพระคริสต์—ซึ่งว่ากันว่าผู้ที่เป็นคริสเตียนแท้จริงไม่อาจถูกบังคับให้ทำสิ่งใดในเหล่านี้ได้เลย...” พลินีผู้เยาว์, จดหมาย 10.96, ถึงจักรพรรดิทราจัน (ราว ค.ศ. 112), ฉบับแปลภาษาอังกฤษตามที่ James J. O’Donnell เผยแพร่, Georgetown University, faculty.georgetown.edu/jod/texts/pliny.html (หน้านั้นมิได้ระบุชื่อผู้แปล) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ O’Donnell)

21

“เมื่อผู้ใดได้ยินพระวจนะแห่งอาณาจักรนั้นแต่ไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาฉวยเอาพืชซึ่งหว่านในใจเขานั้นไปเสีย นั่นแหละได้แก่ผู้ซึ่งรับเมล็ดริมหนทาง” มัทธิว 13:19 (KJV ไทย) “ซึ่งตกริมหนทางนั้นได้แก่พระวจนะที่หว่านแล้ว และเมื่อบุคคลใดได้ฟัง ในทันใดนั้นซาตานก็มาชิงเอาพระวจนะซึ่งหว่านในใจเขานั้นไปเสีย” มาระโก 4:15 (KJV ไทย) “แต่ถ้าข่าวประเสริฐของเราถูกบังไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา” 2 โครินธ์ 4:3–4 (KJV ไทย) “เพราะเหตุนั้นเราอยากมาหาท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าคือเปาโลอยากมาหนแล้วหนเล่า แต่ซาตานได้ขัดขวางเราไว้” 1 เธสะโลนิกา 2:18 (KJV ไทย) “แต่เอลีมาสคนทำเวทมนตร์ (เพราะชื่อของเขามีความหมายอย่างนั้น) ได้คัดค้านขัดขวางบารนาบัสกับเซาโล หวังจะไม่ให้ผู้ว่าราชการเมืองเชื่อ” กิจการ 13:8 (KJV ไทย) “แล้วท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านได้ตั้งใจจะเข้าใจและถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่านนั้น พระเจ้าทรงฟังถ้อยคำของท่าน และข้าพเจ้ามาด้วยเรื่องถ้อยคำของท่าน เจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้ถึงยี่สิบเอ็ดวัน ข้าพเจ้าจึงยังอยู่ที่นั่นกับกษัตริย์ทั้งหลายของเปอร์เซีย แต่ดูเถิด มีคาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้ามากระทำให้ท่านเข้าใจถึงสิ่งซึ่งจะตกกับชนชาติของท่านในกาลภายหน้า เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับวันเวลาอีกเป็นอันมาก”” ดาเนียล 10:12–14 (KJV ไทย)

22

คำว่า “คริสตจักร” ในที่นี้มิได้หมายถึงคริสตจักรที่จัดตั้งเป็นองค์กรเท่านั้น แต่หมายถึงผู้เชื่อแต่ละคน ซึ่งแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ “ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรดา

อวัยวะต่างๆของกายเดียวนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือมิใช่ทาสก็ตาม เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียวกันนั้นชาบซ่านอยู่” 1 โครินธ์ 12:12–13 (KJV ไทย) “บัดนี้ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น” 1 โครินธ์ 12:27 (KJV ไทย) “พวกเราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์ และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น” โรม 12:5 (KJV ไทย) “พระเจ้าได้ทรงปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน” เอเฟซัส 1:22–23 (KJV ไทย) “พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร พระองค์ทรงเป็นที่เริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นเอกในสรรพสิ่งทั้งปวง” โคโลสี 1:18 (KJV ไทย) “และท่านทั้งหลายก็เสมือนศิลาที่มีชีวิต ที่กำลังก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายสักการบูชาฝ่ายจิตวิญญาณ ที่ชอบพระทัยของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์” 1 เปโตร 2:5 (KJV ไทย)

คริสตจักรยุคแรก

“ที่ใดบิชอปปรากฏ ที่นั่นก็ให้มวลชน [ของประชาชน] อยู่ด้วย เช่นเดียวกับที่ใดมีพระเยซูคริสต์ ที่นั่นก็มีคริสตจักรคาทอลิก” อิกเนเชียสแห่งอันทิโอก, จดหมายถึงชาวสเมอร์นา, บทที่ 8, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

23

“เพราะถ้าเธอเงียบอยู่ในเวลานี้ ความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นจะมาถึงพวกยิวจากที่อื่น แต่เธอและวงศ์วานบิดาของเธอจะพินาศ ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้”” เอสเธอร์ 4:14 (KJV ไทย) “จากคนอิสสาคาร์ มีผู้รู้กาลเทศะ ทราบว่าอิสราเอลควรทำประการใด...” 1 พงศาวดาร 12:32 (KJV ไทย) “...โอ คนหน้าซื่อใจคด ท้องฟ้านั้นท่านทั้งหลายยังอาจสังเกตรู้และเข้าใจได้ แต่หมายสำคัญแห่งกาลนี้ท่านกลับไม่เข้าใจ” มัทธิว 16:3 (KJV ไทย) ““จงร้องดังๆ อย่าออมไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าแตร จงแจ้งแก่ชนชาติของเราให้ทราบถึงเรื่องการละเมิดของเขา แก่วงศ์วานของยาโคบเรื่องบาปของเขา” อิสยาห์ 58:1 (KJV ไทย) ““บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้าวงศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเรา เมื่อไร เจ้าจงกล่าวคำตักเตือนเขาจากเรา” เอเสเคียล 3:17 (KJV ไทย) “แต่ถ้าคนยามเห็นดาบมาแล้วและไม่เป่าแตร ประชาชนจึงไม่ได้รับเสียงตักเตือน และดาบก็มาพาคนหนึ่งคนใดไปเสีย คนนั้นถูกนำไปด้วยเรื่องความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกร้องโลหิตของเขาจากมือของยาม” เอเสเคียล 33:6 (KJV ไทย)

24

พระบัญชาของพระคริสต์ให้เขียนถึงคริสตจักรทั้งหลาย

“...เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และสิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสเมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธิยาทิรา เมืองซาร์ดิส เมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย” วิวรณ์ 1:11 (KJV ไทย) นี่คือข้ออ้างอิงที่หนักแน่นที่สุดในประเด็นที่ว่า พระคริสต์เองทรงบัญชาให้ส่งงานเขียนไปยังคริสตจักรเฉพาะแห่งในภูมิภาคหนึ่งโดยทรงระบุชื่อทีละแห่ง พระคริสต์เองทรงชี้ว่ามิใช่การสื่อสารทุกครั้งจะต้องมุ่งถึงคริสตจักรสากลโดยรวม แต่ข่าวสารพิเศษบางอย่างจำเป็นสำหรับคริสตจักรบางแห่ง ในบางสถานที่ ในบางเวลา “ใครมีหูก็ให้ฟัง

ข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย...” วิวรณ์ 2:7 (KJV ไทย) พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงว่าจดหมายที่มุ่งถึงคริสตจักรแห่งหนึ่ง ยังคงพูดกับคริสตจักรทั้งปวงในบางประเด็น ข้ออ้างอิงก่อนหน้านี้ คือ วิวรณ์ 1:11 ชี้ว่าข่าวสารบางอย่างมีไว้สำหรับคริสตจักรเฉพาะแห่ง ในสถานที่เฉพาะ ในเวลาเฉพาะ ข้ออ้างอิงนี้เป็นหลักฐานในประเด็นที่ว่า แม้พระบัญชาในวิวรณ์ 1:11 ยังมีผลบังคับอยู่ คริสตจักรที่เหลือก็ยังได้รับการสั่งสอนในความเชื่อได้ โดยทางคำสอนที่มีถึงคริสตจักรเฉพาะแห่งซึ่งข่าวสารในวิวรณ์ 1:11 มุ่งถึง “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส...” วิวรณ์ 2:1 (KJV ไทย) นี่คือพระคริสต์ตรัสถึงคริสตจักรแห่งเดียว พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างสูงสุดให้เราทุกคนดำเนินตาม รวมทั้งพวกเราที่อยู่ในศีลบวช เพราะฉะนั้น งานเขียนบางชิ้นจะมุ่งถึงคริสตจักรบางแห่งเพียงแห่งเดียว

จดหมายของอัครสาวกถึงคริสตจักรทั้งหลายตามภูมิภาค

“เขาได้เขียนจดหมายมอบให้ท่านถือไปว่า “อัครสาวกและผู้ปกครองและพวกพี่น้องของท่าน คำนับมายังท่าน ผู้เป็นพวกพี่น้องซึ่งเป็นคนต่างชาติ ซึ่งอยู่ในเมืองอันทิโอก แคว้นซีเรีย และแคว้นซิลีเซียทราบ...” กิจการ 15:23 (KJV ไทย) ข้อนี้เป็นหลักฐานแสดงข้อเท็จจริงว่าที่ประชุมแห่งเยรูซาเล็มได้ส่งจดหมายถึงภูมิภาคที่กำหนดไว้ชัดเจน ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่บิชอปรับมาใช้ในที่นี้ “เมื่อท่านเหล่านั้นได้เที่ยวไปตามเมืองต่างๆก็ได้ส่งหนังสือข้อตกลงของอัครสาวก และผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็มมอบให้คนทั้งหลายทุกเมืองเพื่อให้รักษาไว้ คริสตจักรทั้งปวงจึงเข้มแข็งในความเชื่อ และจำนวนคนได้ทวีขึ้นทุกๆวัน” กิจการ 16:4–5 (KJV ไทย) กิจการ 16:4–5 เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากกิจการ 15:23 กิจการ 15:23 แสดงที่ประชุมแห่งเยรูซาเล็มเขียนจดหมายถึงคริสตจักรทั้งหลายในภูมิภาคที่กำหนดไว้ชัดเจน กิจการ 16:4 และ 5 แสดงว่าข้อตัดสินเดียวกันนั้นได้ถูกนำไปจากเมืองหนึ่งถึงอีกเมืองหนึ่ง และมอบให้แก่คริสตจักรทั้งหลาย และบันทึกไว้ว่าผลที่เกิดขึ้นคือคริสตจักรทั้งหลายได้ตั้งมั่นในความเชื่อมากขึ้นและทวีจำนวนขึ้น กฤษฎีกาที่ที่ประชุมแห่งเยรูซาเล็มออกนั้นมิได้คงอยู่แต่ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่ได้ถูกนำออกไปยังคริสตจักรทั้งหลายที่กฤษฎีกานั้นตั้งใจจะส่งถึงจริงๆ คริสตจักรที่ได้รับการสื่อสารนั้นได้รับการหล่อเลี้ยง และตั้งมั่นในความเชื่อ และทวีจำนวนขึ้น นี่คือจุดประสงค์ของงานเขียนตามภูมิภาคถึงคริสตจักรทั้งหลายในสิบอาณาจักร โดยสาระสำคัญแล้ว พระคัมภีร์สองข้อนี้แสดงว่าจดหมายตามภูมิภาค เมื่ออ่านออกเสียงให้คริสตจักรที่ชุมนุมกันฟัง ได้เกิดผล “และเมื่อพวกท่านได้อ่านจดหมายฉบับนี้แล้ว จงส่งไปให้อ่านในคริสตจักรที่อยู่เมืองเลาดีเซียด้วย และจดหมายที่มาจากเมืองเลาดีเซียฉบับนั้น ท่านก็จงอ่านด้วย” โคโลสี 4:16 (KJV ไทย) พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงว่าจดหมายของอัครสาวกซึ่งมุ่งถึงคริสตจักรแห่งหนึ่ง ได้ถูกส่งต่อเวียนไปยังคริสตจักรใกล้เคียง “ข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ท่านอ่านจดหมายฉบับนี้ให้บรรดาพี่น้องอันบริสุทธิ์ฟัง” 1 เธสะโลนิกา 5:27 (KJV ไทย) ข้ออ้างอิงนี้แสดงประเด็นที่ว่า ข่าวสารเฉพาะเรื่องหนึ่งอาจจำเป็นต้องส่งถึงคริสตจักรเฉพาะแห่งในสถานที่เฉพาะแห่ง แต่ในขณะเดียวกันก็ใช้ได้กับคริสตจักรส่วนที่เหลือซึ่งกระจายอยู่ทั่วสิบอาณาจักรด้วย และมีความสำคัญเท่าเทียมกัน แม้อาจไม่เร่งด่วนเท่ากับสำหรับคริสตจักรที่ข่าวสารนั้นมุ่งถึง

จดหมายถึงคริสตจักรทั้งหลายในการกระจัดกระจาย

“เปโตร อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ เรียน พวกที่กระจัดกระจายไปอยู่ในแคว้นปอนทัส แคว้นกาลาเทีย แคว้นคัปปาโดเซีย แคว้นเอเชีย และแคว้นบิธีเนีย...” 1 เปโตร 1:1 (KJV ไทย) พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงประเด็นที่ว่ามิใช่ผู้เชื่อทุกคนจะไปร่วมการนมัสการของคริสตจักร และบางคนกระจายอยู่ทั่วชุมชนที่พวกเขาอาศัยอยู่ คนเหล่านี้ เนื่องจากเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา จึงเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์เท่าเทียมกับผู้ที่อยู่ในการนมัสการของคริสตจักร และนี่คือเหตุผลหลักที่บิชอปส่งการสื่อสารถึง “คริสตจักรทั้งหลายในการกระจัดกระจาย” พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายในผู้เชื่อแต่ละคน ผู้

ที่กล่าวเป็นอย่างอื่นก็หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ยากอบ ผู้รับใช้ของพระเจ้าและของพระเยซูคริสต์เจ้า คำนับพงศ์พันธุ์สิบสองตระกูลที่กระจัดกระจายอยู่นั้น” ยากอบ 1:1 (KJV ไทย) นี่คือตัวอย่างของการกล่าวถึงคริสตจักรสากลซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก เป็นข่าวสารสากลถึงคริสตจักรทั้งหมด ข้อนี้อ้างถึงสิบสองตระกูลในขณะที่ในธรรมาจารย์แห่งอาณาจักร การสื่อสารมุ่งถึงสิบอาณาจักร ถึงกระนั้น ข้อนี้ก็วางแบบอย่างสำหรับการกล่าวถึงคริสตจักรทั้งหลายทั่วโลก ส่วนแบบอย่างสำหรับการกล่าวถึงคริสตจักรทั้งหลายในภูมิภาคหนึ่งโดยเฉพาะนั้น ได้วางไว้แล้วโดยหมายเหตุท้ายเรื่องข้างต้น

คริสตจักรยุคแรก: จดหมายจากคริสตจักรถึงคริสตจักร

“คริสตจักรของพระเจ้าซึ่งพำนักอยู่ที่กรุงโรม ถึงคริสตจักรของพระเจ้าซึ่งพำนักอยู่ที่เมืองโครินธ์ ถึงบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกและได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระประสงค์ของพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้น โดยทางพระเยซูคริสต์ ทวีคูณแก่ท่านทั้งหลาย” เคลเมนต์แห่งโรม, จดหมายฉบับที่หนึ่งถึงชาวโครินธ์, คำทักทาย, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1) “คริสตจักรของพระเจ้าซึ่งพำนักอยู่ที่เมืองสเมอร์นา ถึงคริสตจักรของพระเจ้าซึ่งพำนักอยู่ที่เมืองฟีโลเมเลียม และถึงชุมนุมทั้งปวงของคริสตจักรอันบริสุทธิ์และคาทอลิกในทุกแห่ง ขอพระเมตตา สันติสุข และความรักจากพระเจ้าพระบิดา และจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทวีคูณแก่ท่าน” มรณสักขีของโพลีคาร์ป, คำทักทาย, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

25

“และท่านจะถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้าเจ้าเมืองและกษัตริย์เพราะเห็นแก่เรา เพื่อท่านจะได้เป็นพยานต่อเขาและต่อคนต่างชาติ” มัทธิว 10:18 (KJV ไทย) “นาธันจึงทูลดาวิดว่า “พระองค์นั่นแหละคือชายคนนั้น...” 2 ซามูเอล 12:7 (KJV ไทย) “เพราะยอห์นได้เคยทูลเฮโรดว่า “ท่านผิดพระราชบัญญัติที่รับภรรยาของน้องชายมาเป็นภรรยาของตน”” มาระโก 6:18 (KJV ไทย) “และอยู่มาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า “นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล” และท่านจึงทูลว่า “ข้าพระองค์มิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่พระองค์ได้กระทำ และราชวงศ์บิดาของพระองค์ เพราะว่าพวกพระองค์ได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และติดตามพระบาอัล” 1 พงศ์กษัตริย์ 18:17–18 (KJV ไทย) “โอ ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะนั้นขอทรงรับคำกราบทูลของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงเลิกทำบาปเสียด้วยการกระทำความชอบธรรม และเลิกทำความชั่วช้าด้วยสำแดงความกรุณาต่อคนจน เผื่อว่าความผาสุกของพระองค์อาจจะยืดยาวไปอีกได้”” ดาเนียล 4:27 (KJV ไทย) “ดูซิ ในวันนี้เราได้ตั้งเจ้าไว้เหนือบรรดาประชาชาติและเหนือราชอาณาจักรทั้งหลาย ให้ถอนออกและให้พังลง ให้ทำลายและให้คว่ำเสีย ให้สร้างและให้ปลูก”” เยเรมีย์ 1:10 (KJV ไทย) “ขณะเมื่อเปาโลอ้างถึงความชอบธรรม ความอดกลั้นใจทางกาม และการพิพากษาซึ่งจะมาเบื้องหน้านั้น เฟลิกส์ก็กลัวจนตัวสั่น จึงพูดว่า “คราวนี้จงไปก่อนเถอะ เมื่อเรามีโอกาส เราจะเรียกท่านมาอีก”” กิจการ 24:25 (KJV ไทย) “อากริปปาจึงตรัสกับเปาโลว่า “เราเกือบจะเป็นคริสเตียนโดยคำชักชวนของเจ้า” เปาโลจึงทูลว่า “จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า ข้าพระองค์มีความปรารถนายิ่งนักที่จะให้เป็นเหมือนอย่างข้าพระองค์ มิใช่พระองค์องค์เดียว แต่คนทั้งปวงที่ฟังข้าพระองค์วันนี้ด้วย เว้นเสียแต่เครื่องจองจำนี้”” กิจการ 26:28–29 (KJV ไทย) “ฝ่ายเปโตรกับอัครสาวกอื่นๆ ตอบว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์” กิจการ 5:29 (KJV ไทย) “ข้าพเจ้าไม่กล้าถวายเครื่องบูชา หากท่านตั้งใจจะอยู่ที่นั่นด้วย” แอมโบรสแห่งมิลาน, จดหมาย 51.13, ถึงจักรพรรดิเธโอโดซิ

อุส, แปลโดย H. de Romestin, ใน Nicene and Post-Nicene Fathers, ชุดที่ 2, เล่ม 10, บรรณาธิการ Philip Schaff และ Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ NPNF2 10)

คริสตจักรยุคแรก

“ถึงจักรพรรดิ Titus Ælius Adrianus Antoninus Pius Augustus Cæsar และถึงบุตรของท่าน Verissimus นักปรัชญา และถึง Lucius นักปรัชญา บุตรโดยกำเนิดของซีซาร์และบุตรบุญธรรมของ Pius ผู้รักการเรียนรู้ และถึงวุฒิสภาอันศักดิ์สิทธิ์ พร้อมด้วยประชาชนชาวโรมันทั้งปวง ข้าพเจ้า จัสติน บุตรของ Priscus และหลานของ Bacchius ชาวเมือง Flavia Neapolis ในปาเลสไตน์ ขอเสนอคำปราศรัยและคำร้องนี้ในนามของผู้คนจากทุกประชาชาติที่ถูกเกลียดชังอย่างไม่ยุติธรรมและถูกข่มเหงรังแกอย่างไร้เหตุผล โดยข้าพเจ้าเองก็เป็นคนหนึ่งในพวกเขา” จัสตินมรณสักขี, คำแก้ต่างฉบับที่หนึ่ง, บทที่ 1, ใน The Ante-Nicene Fathers, บรรณาธิการ Alexander Roberts และ James Donaldson, เล่ม 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (แปลจากฉบับภาษาอังกฤษของ ANF 1)

26

“และพระเยโฮวาห์ตรัสตอบข้าพเจ้าว่า “จงเขียนนิมิตนั้นลงไป จงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้กระจ่าง เพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง” ฮาบากุก 2:2 (KJV ไทย) “...ข้าพเจ้าเองก็ได้รู้ทุกสิ่งอย่างถูกต้องตั้งแต่ต้น จึงได้เห็นดีด้วยที่จะเรียบเรียงเรื่องตามลำดับฝากให้ท่านด้วย” ลูกา 1:3 (KJV ไทย) “แต่สิ่งสารพัดซึ่งจะกระทำนั้น จงกระทำตามสมควร และให้เป็นระเบียบเรียบร้อย” 1 โครินธ์ 14:40 (KJV ไทย)

27

“อย่าให้พยานปากเดียวยืนยันกล่าวโทษผู้หนึ่งผู้ใด ไม่ว่าในเรื่องความชั่วช้า หรือในเรื่องความผิดใดๆ ซึ่งเขาได้กระทำผิดไป แต่ต้องมีพยานสองหรือสามปาก คำพยานนั้นจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้” พระราชบัญญัติ 19:15 (KJV ไทย) “ครั้งนี้จะเป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมพวกท่าน ‘คำพูดทุกๆคำต้องมีพยานสองหรือสามปาก จึงจะเป็นที่เชื่อถือได้’” 2 โครินธ์ 13:1 (KJV ไทย) “แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปาก เพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้” มัทธิว 18:16 (KJV ไทย) “ชาวเมืองนั้นสุภาพกว่าชาวเมืองเธสะโลนิกา ด้วยเขาได้รับพระวจนะด้วยความเต็มใจ และค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน หวังจะรู้ว่า ข้อความเหล่านั้นจะจริงดังกล่าวหรือไม่” กิจการ 17:11 (KJV ไทย) “จงพิสูจน์ทุกสิ่ง สิ่งที่ดีนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น” 1 เธสะโลนิกา 5:21 (KJV ไทย)

ข้อพระคัมภีร์ภาษาไทยทั้งหมดในหน้านี้ยกมาจาก พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่มา: ebible.org/thaKJV ส่วนที่ละไว้แสดงด้วยจุดไข่ปลา (...)
พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV — The Holy Bible in Thai, translated from the English King James Version
copyright © 2003 Philip Pope
Translation by: Philip Pope
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.